

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 298

fyrtonde årgången

1 november 1997

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- * **Rådets förordning (EG) nr 2155/97 av den 29 oktober 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 2156/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn 19
- Kommissionens förordning (EG) nr 2157/97 av den 31 oktober 1997 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick 22
- Kommissionens förordning (EG) nr 2158/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick 24
- Kommissionens förordning (EG) nr 2159/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av världsmarknadspriset på oremsad bomull och förskottsbeloppet på stödet 27
- Kommissionens förordning (EG) nr 2160/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 29
- Kommissionens förordning (EG) nr 2161/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd 31
- Kommissionens förordning (EG) nr 2162/97 av den 31 oktober 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna 33
- Kommissionens förordning (EG) nr 2163/97 av den 31 oktober 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorererna och Madeira 35

Pris: 19,50 ECU

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 2164/97 av den 31 oktober 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen	37
Kommissionens förordning (EG) nr 2165/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål	39
Kommissionens förordning (EG) nr 2166/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt	41
Kommissionens förordning (EG) nr 2167/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av produktionsbidraget för olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel	43
Kommissionens förordning (EG) nr 2168/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	44
Kommissionens förordning (EG) nr 2169/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	47
Kommissionens förordning (EG) nr 2170/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris	49
Kommissionens förordning (EG) nr 2171/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det etthundranittioförsta delanbuds-förfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89	50
Kommissionens förordning (EG) nr 2172/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget	52
Kommissionens förordning (EG) nr 2173/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget	55
Kommissionens förordning (EG) nr 2174/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget	58
* Kommissionens förordning (EG) nr 2175/97 av den 31 oktober 1997 om ändring för fjärde gången av förordning (EG) nr 913/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Spanien	60
* Kommissionens förordning (EG) nr 2176/97 av den 31 oktober 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 2026/92 om tillämpningsföreskrifterna för de särskilda försörjningsåtgärderna för Madeira beträffande olivolja och om upprättandet av den prognostiserade försörjningsbalansen	62
* Kommissionens förordning (EG) nr 2177/97 av den 31 oktober 1997 om höjning av gemenskapens inom GATT konsoliderade tullkvot för tidningspapper från Kanada (1997)	64
* Kommissionens förordning (EG) nr 2178/97 av den 31 oktober 1997 om fastställande av tilldelning av exportlicenser för export av ost till Amerikas förenta stater under 1998 inom ramen för tilläggskvoten enligt GATT-avtalen	65

- * **Kommissionens förordning (EG) nr 2179/97 av den 31 oktober 1997 om ändring av förordning (EG) nr 1466/95 om inrättandet av särbestämmelser för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter** 67
 - Kommissionens förordning (EG) nr 2180/97 av den 31 oktober 1997 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter 68
-

Rättelser

- * **Rättelse till rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61 av den 3.3.1997)** 70
- * **Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1310/97 av den 30 juni 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 180 av den 9.7.1997)** 70

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2155/97

av den 29 oktober 1997

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

- (4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden.
- (5) Parterna informerades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera ett införande av slutgiltiga antidumpningstullar och ett slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar. De beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter efter mottagandet av dessa uppgifter.
- (6) De berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter övervägdes och beaktades i kommissionens slutgiltiga avgöranden när det ansågs lämpligt.

A. PRELIMINÄRA ÅTGÄRDER

- (1) Genom förordning (EG) nr 165/97⁽²⁾ (nedan kallad förordningen om preliminär tull) införde kommissionen preliminära antidumpningstullar på import till gemenskapen av vissa skodon med överdelar av textilmaterial enligt KN-nummer 6404 19 10 och ex 6404 19 90 med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (2) Efter införandet av de preliminära antidumpningsåtgärderna lämnade några berörda parter skriftliga synpunkter.
- (3) De parter som begärt detta gavs möjlighet att höras muntligen av kommissionen.

C. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDER-SÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

- (7) I samband med sina preliminära avgöranden ansåg kommissionen att skodon för inomhus- eller utomhusbruk med yttersulor av gummi eller plast och överdelar av textilmaterial och som ej är avsedda för sport eller idrott (enligt KN-nummer 6404 19 10 och ex 6404 19 90) skulle betraktas som en enda produktkategori. I detta avseende hävdade några berörda parter att tofflor och skodon för utomhusbruk var alldeles för olika, i synnerhet i fråga om användning, för att kunna tillhöra samma produktkategori.

Berörda parter har speciellt understrukit att en bedömning av huruvida skodon för inomhus- och utomhusbruk kan betraktas som en enda produktkategori medför att ett tvåfaldigt "utbytbarhetsprov" skulle genomföras: I första hand huruvida ett

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 (EGT L 317, 6.12.1996, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 29, 31.1.1997, s. 3.

skodon för utomhusbruk kan ersätta ett skodon för inomhusbruk, i andra hand huruvida ett skodon för inomhusbruk kan ersätta ett skodon för utomhusbruk.

- (8) Vad beträffar den första frågan är det värt att notera att några typer av lätta skor för utomhusbruk som är föremål för undersökning kan ersätta tofflor för inomhusbruk. Omvänt, tofflor, p.g.a. deras vanligtvis bräcklighet, förefaller inte vara passande för flertalet utomhusaktiviteter. Detta verkar också bekräftas av konsumenternas uppfattning av de båda produkterna. Därför måste slutsatsen dras att det andra "utbytbarsprovet", dvs. om en sko för inomhusbruk kan ersätta en sko för utomhusbruk, inte är tillfredsställande och följaktligen att tofflor och skodon för utomhusbruk av den typ som är föremål för undersökning inte kan betraktas som en enda produktkategori. En sådan slutsats betyder också att resultatet av undersökningen måste skilja mellan tofflor och skodon för utomhusbruk.

Informerade om denna slutsats gick representanterna för den klagande gemenskapsindustrin inte emot tillbakadragandet av tofflor från förfarandet, men påpekade att de inte helt delar ovannämnda uppfattning.

- (9) Flera berörda parter hänvisade till uteslutandet i det preliminära skedet att vissa typer av skodon som ibland kallas espadriller och begärde på olika grunder att även några andra produkttyper, som påstods vara mycket specifika, borde uteslutas från undersökningens räckvidd. Dessa krav analyseras nedan.

a) *Neoprenskor*

- (10) Ett flertal importörer begärde att vissa typer av skodon som ibland kallas dykarskor, tillverkade av neopren för användning i vissa vattenidrotter, t.ex. dykning, skulle uteslutas från undersökningens räckvidd. Neopren är ett material som i allmänhet förstärks med textilbeläggning när det används för att tillverka skor, med följderna att det material på överdelen som utvändigt har den största ytan är textilmaterial, vilket innebär att detta skodon klassificeras enligt KN-nummer 6404. Eftersom vidare vissa vattenidrotter, t.ex. dykning, inte uttryckligen betraktas som sportaktivitet enligt Kombinerade nomenklaturen, anfördes att neoprenskor skulle klassificeras enligt KN-nummer 6404 19 90, även om denna specifika produkt inte skulle tillhöra den produktkategori som var föremål för undersökning.

- (11) Efter en närmare granskning av denna fråga konstaterade kommissionen att de berörda neoprenskor säljs i butiker för vattenidrottsutrustning och inte i skobutiker, och avgjort tillhör en specifik marknad. Deras fysiska egenskaper och den användning som de är avsedda för gör att de enligt konsumenternas uppfattning är en specifik produkt som tydligt skiljer sig från de produkter som tillhör den kategori "skodon med överdelar av textilmaterial ej avsedda för sport eller idrott" som är föremål för undersökning.

- (12) Företrädarna för den klagande gemenskapsindustrin ombads kommentera denna fråga och reste inga invändningar, men anförde att om dessa skotyper skulle uteslutas var det viktigt att beskrivningen av skodonen var tillräckligt tydlig så att man kunde undvika kringgående av tullar.

- (13) Av dessa skäl och med hänsyn till att tullmyndigheterna klart kan identifiera dessa skodon anses att neoprenskor, som ibland kallas dykarskor eller vattenidrottsskor, bör uteslutas från undersökningens räckvidd.

b) *Vandringsskor*

- (14) Inom ramen för Kombinerade nomenklaturen anses vandring inte som sportaktivitet och följaktligen omfattas i allmänhet vandringsskor med överdelar av textilmaterial av KN-nummer 6404 19 90. Några parter begärde att denna produkt av två skäl skulle uteslutas från undersökningens räckvidd. Det första skälet var att denna produkt enligt dem såldes till ett högt, icke-dumpat pris. Vissa importörer hävdade vidare att de av legitima skäl kunde ha förväntat sig att vandringsskor inte skulle omfattas av åtgärder eftersom förteckningen över produkter som inte skulle omfattas av förfarandet enligt den spanska versionen av tillkännagivandet om inledande av förfarandet⁽¹⁾ innehöll uttrycket "botas de senderismo" som översättning av "skid-skor" — botas de senderismo är det spanska uttrycket för vandringsskor.

- (15) Vad gäller det första skälet måste noteras att de uppgifter från samarbetsvilliga exportörer som låg till grund för kommissionens undersökning av dumpning inte bekräftade att denna typ av skodon inte var dumpade.

⁽¹⁾ EGT C 45, 22.2.1995, s. 2.

- (16) Det andra argumentet, dvs. vissa importörers legitima förväntningar om att vandringsskor inte skulle omfattas av åtgärder (till följd av att den spanska versionen av tillkännagivandet om inledande av förfarandet innehöll en felöversättning av uttrycket "skidskor"), kan inte godtas av följande skäl:

Enligt Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis (mål 250/80 Anklagemyndigheten mot Schumacher och andra, dom av den 27 oktober 1981)⁽¹⁾, bör i de fall där skillnader finns mellan olika språkversioner bestämmelserna särskilt tolkas med hänsyn till deras sammanhang och till deras ändamål.

Gemenskapens institutioner har sedan länge fastställt en uttömmande förteckning över sportaktiviteter inom ramen för Kombinerade nomenklaturen. Det var uppenbart att ordalydelsen i tillkännagivandet om inledande av förfarandet var ett citat från anmärkning 1 b till undernummer i kapitel 64 i Kombinerade nomenklaturen, i vars spanska version uttrycket "skidskor" är översatt med "calzado para esquiar" och inte med "botas de esquí, senderismo".

- (17) Slutligen måste det betonas att skodon med överdelar av textilmaterial av den typ som kallas vandringsskor tillverkas i stora mängder i gemenskapen, omfattas av detta förfarande enligt den klagande och klart omfattas av undersökningens räckvidd. De flesta av dessa produkter kan användas och används för andra syften än det tekniska syfte som de är avsedda för, vilket bekräftar att de tillhör den produktkategori som är föremål för undersökning.

Således anses att s.k. vandringsskor bör omfattas av undersökningens räckvidd.

c) Medicinska skor

- (18) Ortopediska skor, dvs. sådana som är avsedda att kompensera ett specifikt permanent funktionshinder eller en fysisk defekt, omfattas av kapitel 90 i Kombinerade nomenklaturen och berörs inte av denna undersökning. Den produkt som omfattas av KN-nummer 6404 19 90 och för vilken det begärdes att den skulle uteslutas från förfarandet är medicinska skodon av en typ som säljs i apotek, inte i par utan styckevis, och som inte är särskilt anpassade till en bestämd person utan avsedda för vem

som helst som t.ex. har stukat eller brutit fotleden. Denna begäran motiverades med att en sådan specifik produkt inte kunde tillhöra den produktkategori som är föremål för undersökning.

- (19) De råder ingen tvekan om att dessa medicinska skor tillhör en annan marknad (de säljs inte i skobutiker, utan på apotek). Dessutom saluförs de på ett särskilt sätt (styckevis och inte i par, och i en särskild form för att passa gipsförband och inte fötter), vilket gör att de enligt konsumenternas uppfattning är en särskild produkt som klart skiljer sig från den produktkategori som är föremål för undersökning.

- (20) Företrädarna för den klagande gemenskapsindustrin ombads kommentera denna fråga, och menade att viss produktion av medicinska skor förekommer i gemenskapen men motsatte sig inte slutsatsen att dessa skor var tillräckligt specifika, vad gäller fysiska egenskaper och användningsområden, för att inte omfattas av kategorin "skodon med överdelar av textilmaterial ej avsedda för sport eller idrott".

- (21) Av dessa skäl (och med hänsyn till att denna specifika produkt klart kan identifieras av tullmyndigheterna) anses att medicinska skor av den typ som säljs på apotek, inte i par utan styckevis, bör uteslutas från undersökningens räckvidd.

d) Strandskor

- (22) Strandskor är skor vars överdel begränsas till ett band av textilmaterial vilket är fäst på båda sidor vid en tjock, lätt alveolarplastsula. Vissa berörda parter hävdar att en sådan produkt skall uteslutas från den innevarande undersökningens räckvidd på grundval av att det är en produkt som är för speciell för att tillhöra den produktkategori som är föremål för undersökning. Det hävdades vidare att en sådan produkt inte längre tillverkas i gemenskapen.

- (23) Företrädarna för den klagande gemenskapsindustrin ombads kommentera denna fråga och medgav att även om produktion av ett sådant skodon fortfarande förekommer inom gemenskapen så är den av liten betydelse. Dessutom var företrädarna för gemenskapsindustrin överens om, förutsatt att ett sådant undantag begränsas till en produkt som inte kan användas för vandring utanför stränder och simbassänger och att det är givet att den kan särskiljas från andra sorter av skodon, att den skulle kunna uteslutas från den innevarande undersökningens räckvidd.

⁽¹⁾ Rec. 1981, s. 2465.

- (24) Av dessa skäl anses att strandskor skall uteslutas från undesökningens räckvidd.

2. Likadan produkt

a) Argument baserade på olika produktionsmetoder

- (25) Vissa berörda parter reste på nytt den fråga om vulkaniserade skor som behandlats i det preliminära skedet (se punkt 18 i ingressen i förordningen om preliminär tull). Återigen hävdades att gemenskapsindustrin inte tillverkade skor med vulkaniserade sulor i tillräckligt stora kvantiteter och att tillverkningen snarast är baserad på formsprutning. Den ytterligare granskningen som gjordes gav följande resultat:
- (26) Även om det är klart att vulkaniseringsprocessen skiljer sig från formsprutningsmetoden bör det erinras om att de viktigaste relevanta kriterierna för fastställande av "likadan produkt" grundas på allmänna tekniska och fysiska egenskaper samt produkters användningsområden eller funktioner, och inte produktionsmetoder. I allmänhet bortses från sådana mindre skillnader som uppstår till följd av olika produktionsmetoder.
- (27) Vad gäller de tekniska argument som olika parter anfört, nämligen att gummi används vid vulkanisering medan bl.a. polyvinylklorid används vid formsprutning, vilket medför skillnader i tillgång till råmaterial, synliga skillnader (polyvinylklorid blänker mer än gummi) och luktskillnader (gummi har en särskild lukt medan polyvinylklorid inte luktar alls) och olika upplösnings- och smälteegenskaper, kan det inte förnekas att olikheter finns mellan de kemiska och fysiska reaktioner som äger rum under tillverkningsprocessen för dessa skodonstyper. Det bör dock noteras att syntetiskt gummi i allmänhet används för att tillverka vulkaniserade skodon. Således, oavsett produktionsprocess, alla de råmaterial som används i dessa processer, dvs. syntetiskt gummi och polyvinylklorid, petrokemiska derivat.
- (28) Syntetiskt gummi är tillgängligt i alla delar av världen — däckindustrin är ett av de viktigaste användningsområdena. Följaktligen kan argumentet att tillverkare av vulkaniserade skodon i utvecklingsländer skulle ha bättre tillgång till råmaterial inte anses vara relevant, eftersom detta visserligen kan medföra en mera kostnadseffektiv tillverkningsprocess men inte inverkar på det faktum att den berör-

da produkten är likadan som gemenskapens produkt. Det bör också noteras att parterna för att skilja mellan skotyperna tvingades åberopa kriterier som går långt utanför de kriterier som vanligtvis används. Om polyvinylklorid till skillnad från gummi smälter är det endast om det är varmare än 80 °C, vilket är vida över normala villkor vid användning. Kunder brukar heller inte utföra ett upplösningstest innan de köper denna produkt.

- (29) När det gäller den påstådda nedgången i tillverkningen av vulkaniserade skor i gemenskapen bör det framhåvas att några importörer lyfte fram detta i ett mycket sent skede i förfarandet. Mottagna bevis visar emellertid att denna tillverkningsprocess fortfarande används i gemenskapen (t.ex. i Spanien, där flera tillverkare har förklarat att de skulle kunna tillverka totalt 22 miljoner par skor av denna typ per år) och att det finns ett flertal tillverkare i gemenskapen som vill och kan tillverka vulkaniserade skodon.

Tvärt emot flera parter påståenden visade undersökningen också att vulkaniserade skodon som importerats från Folkrepubliken Kina och Indonesien ibland säljs som märkesprodukter i specialiserade skobutiker förpackade i en pappkartong, medan skodon tillverkade i gemenskapen enligt formsprutningsmetoder kan säljas som icke-märkesprodukter i plastpåsar i lågprisaffärer.

- (30) Slutsatsen av allt detta är att vulkaniserade skodon direkt konkurrerar med skodon tillverkade enligt formsprutningsmetoden, oavsett tekniska skillnader i tillverkningsprocessen. Dessa typer av skodon är så lika varandra i alla avseenden att den genomsnittlige konsumenten inte skulle kunna skilja dem åt.

Följaktligen finns ingen anledning att anse att vulkaniserade skodon som tillverkas i Folkrepubliken Kina och Indonesien och exporterats till gemenskapen inte är likadana som skodon tillverkade i gemenskapen enligt formsprutningsmetoden i den mening som avses i artikel 1.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen).

b) Argument baserade på den påstådda förekomsten av olika produktsegment

- (31) Några parter hävdade på nytt att importerade respektive gemenskapstillverkade skodon skulle tillhöra olika produktsegment som inte konkurrerar med varandra. De anförde att de skodon som im-

porteras till ett pris över genomsnittet inte, i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen, skulle vara likadana som de skodon som importeras till ett pris under eller lika med genomsnittet.

- (32) Denna fråga var en källa till upprepade och till synes motstridiga påståenden från importörer, varav några hävdade att man importerade skor av låg kvalitet som inte kunde uppbringas i gemenskapen medan andra gjorde gällande att de i Folkrepubliken Kina och Indonesien beställde sofistikerade produkter tillverkade enligt deras specifikationer och utformning och ibland med deras råmaterial.

Denna motsägelse visar att Folkrepubliken Kina och Indonesien faktiskt kan tillverka, vilket de också gör, och till gemenskapen exporterar hela det sortiment av produkter som erbjuds på marknaden. Detta visar inte av importstatistiken eftersom de genomsnittliga priserna drivs nedåt av den stora import som inkluderar skodon med låga priser. Den berörda importen och de produkter som tillverkas av gemenskapsindustrin är således likadana enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

c) *Slutsats*

- (33) Mot bakgrund av detta bekräftas att de skodon som omfattas av detta förfarande och som tillverkas i Folkrepubliken Kina och Indonesien och exporteras till gemenskapen är likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen som de skodon som tillverkas i gemenskapen. De skodon som är föremål för denna undersökning och tillverkas i Indonesien är på samma sätt likadana produkter som de skodon som tillverkas i Folkrepubliken Kina och exporteras till gemenskapen.

D. DUMPNING

1. Indonesien

a) *Normalvärde*

- (34) De indonesiska exportörerna ifrågasatte att kommissionen vid konstrueringen av normalvärde använde en vinstmaterial fastställd på grundval av ett företags lönsamma inhemska försäljning av en produkt som inte berördes av detta förfarande, i detta fall skodon med överdelar av läder eller plast. De menade att denna vinstmarginal var överdrivet stor och inte representativ för industrin.

Eftersom vinstmarginalen hade använts för att konstruera normalvärdet för alla företag i stickprovet för Indonesien hävdades att normalvärdena och därigenom dumpningsmarginalerna var överdrivna och orättvisa. De anförde att den vinstmarginal på 7 % som ansågs godtagbar av kommissionen när det gällde gemenskapsindustrin borde ha använts.

- (35) Detta argument kan inte godtas. För det första föreskrivs i artikel 2.6 b i grundförordningen att i de fall det inte finns någon inhemska försäljning av den berörda produkten kan försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för konstruering av normalvärde fastställas på grundval av den berörda exportörens eller tillverkarens faktiska belopp för tillverkning och försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet. Denna metod används i fråga om det företag som avses i punkt 34.

Vad gäller två företag i stickprovet som varken hade inhemska försäljning av den berörda produkten eller av produkter inom samma generella produktkategori måste normalvärde fastställas enligt artikel 2.6 c i grundförordningen, dvs. med hjälp av någon annan rimlig metod. I denna undersökning ansågs att den rimligaste metoden var att använda de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinster som konstaterats för det företag som avses i punkt 34.

För det andra är den vinstmarginal på 7 % som användes för beräkningen av det icke-skadevällande priset för gemenskapsindustrin den miniminivå som kommissionen anser vara nödvändig för att undanröja skada för gemenskapsindustrin, och har således inget att göra med den vinstmarginal som använts för konstruering av normalvärde, som måste baseras på den faktiska vinstnivån på den indonesiska marknaden. I detta sammanhang bör även noteras att Europeiska gemenskapernas domstol konsekvent har fastställt att man vid konstruering av normalvärde helst bör använda faktiska vinstmarginaler.

- (36) Ett av de indonesiska företag som ingick i stickprovet menade att kommissionen för beräkning av dess normalvärde borde ha använt de kostnadsuppskattningar som företaget lämnade vid kontrollbesöket på platsen. Det bör dock påpekas att detta företag inte hade ett kostnadsredovisningssystem och att dess enda kostnadsuppskattningar var de som hade använts vid priserbjudanden till potentiella kunder. Det var dessa kostnader som hade rapporterats i deras svar på frågeformuläret.

Denna begäran måste avvisas eftersom företaget inte kunde visa att dess kostnadsuppskattningar var riktiga. För några av modellerna fanns inga kostnadsuppgifter alls. Vidare fanns för ingen av modellerna några uppgifter utöver direkta materialkostnader. Därför bekräftas den metod som användes i förordningen om preliminär tull, dvs. att räkna om kostnaderna genom att fördela de totala försäljningskostnaderna, exklusive försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, på berörda modeller på grundval av den omsättning som rapporterats i företagets egen redovisning, eftersom detta ansågs vara den lämpligaste metoden för att fastställa kostnader för varje enskild skomodell.

b) Exportpris

- (37) I avsaknad av ytterligare synpunkter på fastställandet av exportpriser bekräftas de preliminära fastställandena.

c) Jämförelse

- (38) Den indonesiske exportör vars lönsamma inhemska försäljning användes för konstruering av normalvärde för Indonesien och som avses i punkt 34 i denna förordning hävdade att kommissionen genom att inte bevilja en normalvärdesjustering för kreditkostnader inte hade tagit hänsyn till en faktor som påverkade prisjämförbarheten enligt artikel 2.10 i grundförordningen. Kommissionen fastställde att denna justering faktiskt hade utelämnats och reviderade sina beräkningar. Eftersom detta företags försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader användes för att konstruera normalvärde för övriga indonesiska företag i stickprovet krävdes också att deras normalvärden minskades för att avspegla den beviljade justeringen. Alla beräkningar av dumpning justerades i enlighet med detta.
- (39) Det företag som avses i punkt 36 i denna förordning anförde att dumpningsmarginalen hade beräknats genom att kostnaderna för enskilda modeller hade beräknats som ett genomsnitt och genom att en artificiellt hög vinstmarginal hade använts för konstruering av normalvärde. Företaget menade att genomsnittsberäkningen medförde att normalvärdena blåstes upp och att all lågprisexport var dumpad. Företaget hävdade att om man hade använt de individuella normalvärden som inlämnats av företaget och en rimlig vinstmarginal, hade slutsatsen blivit att ingen dumpning förekom.

Med hänsyn till de omständigheter som anges i punkt 36 i denna förordning ansåg kommissionen

att det enda alternativet för att komma fram till en rimligt tillförlitlig kostnadsberäkning var att beräkna kostnaderna på grundval av företagets egna redovisning och fördela de totala försäljningskostnaderna, exklusive försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, på berörda modeller.

d) Dumpningsmarginaler

- (40) Metoderna för att beräkna slutgiltiga dumpningsmarginaler är de samma som användes för beräkningen av de preliminära dumpningsmarginalerna. De har dock ändrats för att beakta den justering av normalvärde som nu beviljats enligt punkt 38 i denna förordning.

i) Samarbetsvilliga företag i stickprovet

- (41) Följande dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns, har fastställts:
- PT Dragon: 4,0 %
 - PT Emperor Footwear: 0,0 %
 - PT Sindoll Pratama: 24,9 %

ii) Samarbetsvilliga icke undersökta tillverkare/exportörer

- (42) Med hänsyn till ovannämnda ändringar i dumpningsmarginalerna för de samarbetsvilliga företag som ingick i stickprovet fastställs dumpningsmarginalen för de två icke undersökta samarbetsvilliga företagen slutgiltigt till 14,2 %, uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns.

iii) Restdumpningsmarginal

- (43) Med hänsyn till ovannämnda ändringar i dumpningsmarginalerna för de samarbetsvilliga företag som ingick i stickprovet, när tillbörligt beaktande gjorts av inskränkningen av den berörda produkten som omnämns i punkt 8, fastställs den slutgiltiga dumpningsmarginalen till 39,7 %, uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns.

2. Folkrepubliken Kina

a) Individuell behandling

- (44) De kinesiska exportörerna hävdade att kommissionen inte tillräckligt hade motiverat sitt avslag på de samarbetsvilliga kinesiska exportörernas begäran om individuell behandling. De vidhöll att de borde ges individuell behandling för de slutgiltiga fastställandena.

Det bör återigen betonas att det är kommissionens praxis att beräkna en landsomfattande tull för länder som inte har marknadsekonomi, förutom i de fall där företagen kan visa att de är oberoende av staten. Inget av de berörda företagen kunde dock tillräckligt bevisa ett sådant oberoende eftersom de alla hade förbindelser med den kinesiska staten, antingen direkt eller via regionala eller lokala myndigheter. I avsaknad av ytterligare uppgifter i denna fråga bekräftas de preliminära avgörandena om att begäran om individuell behandling skall avslås.

b) Normalvärde

- (45) De kinesiska exportörerna hävdade att kommissionen inte hade gett dem tillräcklig information om de indonesiska skomodeller som använts för jämförelsen med de exporterade kinesiska modellerna. I synnerhet hävdades att uppgifterna i fråga om de råmaterial och tillverkningsprocesser som användes för att tillverka indonesiska skor inte räckte till för att de skulle kunna begära justeringar för skillnader i fysiska egenskaper.

I detta sammanhang bör det påpekas att kommissionen i syfte att göra en så rättvis modelljämförelse som möjligt gjorde upprepade ansträngningar för att få uppgifter från de kinesiska exportörerna om utformningen och sammansättningen av de modeller som exporterades till gemenskapen och de material som användes i dessa. Trots detta lämnade de kinesiska exportörerna endast mycket ofullständiga uppgifter. Således måste kommissionen bedöma graden av jämförbarhet på grundval av tillgängliga uppgifter och, precis som var fallet med de preliminära åtgärderna, använda de indonesiska modeller som konstaterats vara likadana som eller som, i avsaknad av liknande modeller, mest liknade de kinesiska modeller som exporterades till gemenskapen av de kinesiska företag som ingick i stickprovet. Alla uppgifter som låg till grund för jämförelsen gjordes tillgängliga för de kinesiska exportörerna.

c) Exportpris

- (46) I avsaknad av synpunkter på fastställandet av exportpriser bekräftas de preliminära fastställandena.

d) Jämförelse

- (47) Eftersom Indonesien var det jämförbara land som användes för att fastställa normalvärde för Folkrepubliken Kina justerades även den enda marginalen för Folkrepubliken Kina nedåt för att avspegla den justering för kreditkostnader som gjor-

des av Indonesiens normalvärden enligt punkterna 38 och 40 i denna förordning.

e) Dumpningsmarginal

- (48) I några fall ifrågasatte de kinesiska exportörerna kommissionens jämförelse mellan vägda genomsnittliga normalvärden och priserna för enskilda exporttransaktioner från Folkrepubliken Kina till gemenskapen. De hävdade att exportpriserna inte i tillräckligt hög grad skilde sig mellan olika löpare, regioner eller tider och att både exportpriset och normalvärdet således borde ha jämförts på grundval av vägda genomsnitt enligt artikel 2.11 i grundförordningen. Efter att ha sett över sina beräkningar konstaterade kommissionen att prisskillnaderna var små och att vägda genomsnittliga normalvärden borde jämföras med vägda genomsnittliga exportpriser i syfte att komma fram till slutgiltiga faststäl-landen.

På denna grund konstaterades, när tillbörligt beaktande gjorts av inskränkningen av den berörda produkten som omnämns i punkt 8, den enda dumpningsmarginalen för Folkrepubliken Kina, uttryckt i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns, uppgå till 133,2 %.

E. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (49) Några parter upprepade och utvidgade sina påståenden att kommissionen inte på ett riktigt sätt har fastställt representativiteten för den gemenskapsindustri som lämnade bevis på skada. Dessa påståenden baserades på att värdet för gemenskapens totala tillverkning inte skulle vara tillförlitligt och innebar kritik av kommissionens stickprovsteknik. Man ifrågasatte även det berättigade i att ge vissa gemenskapstillverkare anonym behandling.

1. Gemenskapens totala tillverkning

- (50) Det bör erinras om att graden av stöd för klagomålet kontrollerades innan förfarandet inleddes. Den totala uppskattade tillverkningen i EG av likadan produkt, som låg till grund för bedömningen av de 68 klagande gemenskapstillverkarnas representativitet, granskades sedan på nytt (för 1991 till 1994) på plats i nationella skodonsförbund och bekräftades som riktig.

Värdet för den "totala tillverkningen" av likadan produkt, som låg till grund för bedömningen av representativiteten, sattes till den maximalt möjliga tillverkningsvolymen i gemenskapen. Till följd av brist på tillförlitliga uppgifter kunde man inte enligt artikel 4.1 a i grundförordningen undersöka om

tillverkningsvolymen för vissa icke-klagande tillverkare borde ha undantagits från värdet för den "totala tillverkningen" på grund av att deras huvudverksamhet är import snarare än tillverkning i gemenskapen.

Det är känt att några sådana förmenta gemenskapstillverkare har importerat betydande mängder, men de har också tillverkat ett relativt stort antal skor i EG. Om man hade haft tillräcklig information om detta är det sannolikt att en del av tillverkningen i gemenskapen skulle ha undantagits från värdet för den totala tillverkningen. Prövningen av tillverkarnas "huvudverksamhet" ägde rum i fråga om de 28 företag som ingick i "den första gruppen" enligt punkt 6 i ingressen i förordningen om preliminär tull, och alla dessa företag konstaterades ha sin huvudverksamhet i gemenskapen (som det förklaras i punkt 55 i ingressen i förordningen om preliminär tull).

- (51) Följaktligen bekräftas att den undersökta gemenskapsindustrin är representativ, vilket bedömts på ett rimligt sätt på grundval av helt tillförlitliga uppgifter.

2. Stickprov

a) Inledande undersökning

- (52) Med hänsyn till det potentiellt sett mycket stora antalet parter i detta förfarande bör det erinras om att det angavs i tillkännagivandet om inledande av detta förfarande att undersökningen kanske skulle tvingas tillgripa hjälp av stickprovsurval. Redan vid förfarandets inledande söktes samarbete (via de nationella förbunden) hos ett begränsat antal gemenskapstillverkare, som valts ut bland de 68 företag som stödde klagomålet.

Meningsfulla svar mottogs från 28 tillverkare, varav 9 valdes ut för kontrolländamål och deras svar verifierades genom noggranna kontrollbesök på platsen (denna grupp av tillverkare kallas "kontrollstickprovet" i förordningen om preliminär tull).

De 28 företagen i den första gruppen svarar för något mer än 25 % av gemenskapens tillverkning av likadan produkt och kan således i avsaknad av uttalat motstånd mot klagomålet representera gemenskapsindustrin.

b) Efterföljande utveckling

- (53) Enligt vad anförts i punkt 8 i denna förordning, beslöts det att begränsa den föreliggande undersökningens räckvidd till att omfatta skodon för utom-

husbruk och att utesluta tofflor. Det ansågs därför nödvändigt att företa en särskild undersökning av de uppgifter som endast berör skodon för utomhusbruk och som omfattas av denna undersökning. Det framgår av denna undersökning, att 17 av ovan nämnda 28 gemenskapstillverkare i den första gruppen och 8 av 9 gemenskapstillverkare i kontrollgruppen tillverkar skodon för utomhusbruk. Det konstaterades att, nämnda 17 producenter i överensstämmelse med kriterierna som använts för att fastställa om den första gruppen var representativ (jfr punkt 59 i ingressen i förordningen om preliminär tull), likaledes var representativ för gemenskapstillverkarna som producerar skodon för utomhusbruk. Det faktum att dessa 17 gemenskapstillverkare i överensstämmelse med undersökningen representerar 22,3 % av produktionen i gemenskapen av likadan produkt, då definitionen har blivit begränsad i den föreliggande undersökningen, ändrar icke ovannämnda slutsats om gemenskapstillverkarnas representativitet.

I en situation som denna, där antalet gemenskapstillverkarna är så många, att det berättigar användandet av stickprovsundersökning, är det således nästan oundvikligt, att det utvalda stickprovet inte kommer att nå upp till tröskelvärdet på 25 procent, även om det är representativt för gemenskapsindustrin.

- (54) Vad gäller den undersökta gemenskapsindustrins representativitet bör betonas att avgörandena om skada baserades på kontrollerade uppgifter som inhämtats från olika relevanta källor, som alla var representativa för gemenskapsindustrin:

— Tillverkning, försäljning, marknadsandel och sysselsättning i gemenskapen fastställdes på nivå för varje nationellt skodonsförbund och omfattade således hela gemenskapens tillverkning av likadan produkt. Detta står i strid med en berörd parts påstående i samband med det slutliga utlämnandet av uppgifter om att uppgifter avseende det italienska skodonsförbundet hade utlämnats vid fastställandet av de allmänna skadeindikatorerna.

— Allmänna trender för priser, kostnader och lönsamhet fastställdes på nivån för de samarbetsvilliga tillverkarna i den första gruppen.

— Undersökningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande utfördes på grundval av fullständigt kontrollerade pris- och kostnadsuppgifter från de företagen i kontrollstickprovet, som var representativa när det gäller storlek och produktsortiment och belägna i de viktigaste tillverkande medlemsstaterna.

3. Anonym behandling av 9 företag i kontrollstickprovet

- (55) Några parter upprepade och utvidgade sina påståenden om att kommissionen inte var berättigad till att ge företagen i kontrollstickprovet "anonym behandling". Dessa parter hävdade att klagande inhemska industrier borde vara beredda på "kommerciell bestraffning" och begärde att åtminstone namnen på företagen i den första gruppen skulle lämnas ut.
- (56) Denna anonyma behandling beviljades eftersom hotet gick långt utöver vad som kunde betraktas som "normala" affärsförbindelser. Det begränsade skyddet ansågs desto mera vara särskilt lämpligt eftersom det rörde sig om ett stickprov, där några få utvalda företag var särskilt utsatta trots att de representerade och agerade för en mycket större grupp.
- (57) Vad gäller företagen i den första gruppen ersattes företagsnamnen på de icke-konfidentiella svaren på frågeformulären allmänt av en identifikationssymbol, och de flesta av de nationella skodonsförbunden (som överlämnade svaren) lämnade separata förteckningar över namnen på de företag som lämnat svar, utan att avslöja vilka företagsnamn som dolde sig bakom identifikationssymbolerna. På detta sätt hade således alla berörda parter tillgång till de icke-konfidentiella uppgifter som lämnats av tillverkarna i den första gruppen och, i ett separat dokument, de kontrollerade och bekräftade uppgifter som lämnats av företagen i kontrollstickprovet.
- (58) Mot bakgrund av att svaren på frågeformulären från företagen i den första gruppen samt skodonsförbundens förteckningar blev tillgängliga för alla parter innan kommissionen blev medveten om ovan nämnda hot, ansågs att dokumenten i fråga, som medgav identifiering av de flesta företagen, inte kunde göras anonyma i efterhand och således borde fortsätta att vara tillgängliga i oförändrad form. Under dessa omständigheter ansågs det lämpligt att i det slutliga utlämnandet av uppgifter till alla parter inkludera förteckningen över företagen i den första gruppen, medan namnen på företagen i kontrollstickprovet inte skulle lämnas ut.

F. SKADA

1. Kumulerad bedömning av den dumpade importens verkningar

- (59) Några parter begärde att verkningarna av importen från Indonesien och Folkrepubliken Kina inte

skulle bedömas kumulerat. I synnerhet hävdades att två villkor som är nödvändiga för kumulering inte skulle vara uppfyllda:

- (60) För det första hävdades att institutionerna i sitt fastställande enligt artikel 3.4 i grundförordningen av huruvida dumpningsmarginalen för import från varje enskilt land (för vilket kumulation övervägs) var högre än den minimala nivån eller ej inte borde beakta restmarginaler utan bara samarbetsvilliga exportörers marginaler. Detta resonemang kan inte godtas, särskilt med tanke på de indonesiska exportörernas låga samarbetsvilja. Det är också värt att notera att de dumpningsmarginaler som fastställdes för två indonesiska samarbetsvilliga exportörer (två av de tre som ingick i stickprovet) överskred den minimala nivån.
- (61) För det andra hävdades att vissa skillnader i konkurrensvillkoren (förment bevisade av att genomsnittliga importpriser per par skulle vara markant högre i fråga om Indonesien än i fråga om Folkrepubliken Kina) skulle göra det oberättigat att tillämpa kumulation. Även om sådana skillnader i viss grad bekräftas av Eurostat, ansågs följande:
- Skillnaderna var inte sådana att man kunde göra en klar åtskillnad mellan indonesiska och kinesiska prissättningsmetoder (särskilt när Indonesiens och Folkrepublikens Kinas genomsnittliga priser jämfördes med de genomsnittliga priser som togs ut av andra tredje länder som sålde på gemenskapens marknad, vilkas priser är mycket högre än de båda undersökta ländernas genomsnittliga priser).
 - En noggrann undersökning av tillgängliga uppgifter visade att importen från både Indonesien och Folkrepubliken Kina omfattade hela räckvidden av priser.
 - På grundval av tillgängliga uppgifter bedömdes att den rimligaste förklaringen av skillnaderna var att det förekom en något annorlunda produktmix snarare än en påtaglig olikartad prissättning.

- (62) Vad beträffar uteslutandet av tofflor från att tillhöra den produktkategori som är föremål för undersökning, så undersöktes återigen slutsatserna huruvida den kumulativa värderingen av import från de bägge länderna var berättigad. Volymen importerade skodon från Folkrepubliken Kina under KN-nummer 6404 19 90 var 1994 101,1 miljoner par och från Indonesien 24 miljoner par. Marknadsandelen för denna dumpade import under samma period var 50,5 % respektive 12 %.

Dessutom har påtagliga dumpningsmarginaler konstaterats för dessa produkter, och enligt slutsatserna som anges i punkt 68 i ingressen i förordningen om preliminär tull anses konkurrensförhållandet på marknaden kunna bekräftas efter utslutandet av tofflor från förfarandet. På grund av detta beslutades att den kumulativa värderingen av effekterna av dumpad import av skodon för utomhusbruk från de bägge länderna var berättigad. Följaktligen bör de preliminära avgörandena i detta avseende (som framställs i punkterna 64–69 i ingressen i förordningen om preliminär tull) bekräftas med hänsyn taget till det begränsade urvalet av skodon för utomhusbruk.

- (63) Den totala volymen importerade skodon för utomhusbruk från Folkrepubliken Kina och Indonesien har totalt ökat från 65,4 miljoner par 1991 till 125,1 miljoner par 1994, en betydande ökning med mer än 90 %. Detta motsvarar en gemensam ökning av marknadsandelar från 40,5 % 1991 till 62,4 % 1994.

2. Beräkning av prisunderskridande

- (64) Det påstods att prisunderskridandet inte alltid, eller inte alls, bedrevs på den nivå som angavs i förordningen om preliminär tull. Under utfrågningarna visade några parter upp exempel på påstått jämförbara modeller där de importerade skorna (i allmänhet tillverkade enligt importörens specifikationer och utformning) var dyrare än de gemenskapstillverkade.

Även om dessa yrkanden kan vara riktiga i några särskilda fall måste det noteras att de inte har bekräftats av den bredare undersökningen av både exportörers priser för vissa modeller och Eurostatpriser. Under dessa omständigheter ansåg kommissionen det vara lämpligt att för de slutgiltiga avgörandena fortsätta att endast utgå från de detaljerade eller allmänna uppgifter som inhämtats (och kontrollerats i största möjliga utsträckning) under undersökningens gång, och på vars grundval det har fastställts att prisunderskridande har förekommit.

- (65) Det anfördes att justeringen för skillnader i handelsled var otillräcklig och borde revideras. Bevis framlades på att den justering på 13 % som beviljades i det preliminära skedet för skillnader i handelsled mellan importörer och gemenskapstillver-

kares kunder endast täckte transport inom gemenskapen och därmed sammanhängande kostnader.

Det gjordes en ytterligare analys med inriktning på de importörer för vilka bekräftade uppgifter avseende denna justering hade inlämnats, dvs. de fem samarbetsvilliga importörer som namngavs i förordningen om preliminär tull. Kontrollbesök hade gjorts hos dessa importörer, som tillsammans svarade för 12,5 % av den berörda importvolymen under undersökningsperioden.

Det kunde verifieras att tre av dem under undersökningsperioden inte hade köpt betydande mängder av den berörda produkten från gemenskapstillverkarna, men i stort sett hade samma kunder som gemenskapens tillverkare. Slutsatsen drogs därför att importpriserna för att kunna jämföras på ett rättvist sätt måste justeras med kostnader mellan import och den punkt där produkterna faktiskt nådde kunderna, samt med en rimlig vinst. I detta syfte beaktades alla kostnader som kunde hänföras till den berörda produkten, med undantag för sådana som ingick i tillverkningskostnaderna (som t.ex. råmaterial som levererats av importören till tillverkare i exportlandet), och således måste inkluderas i tullvärdet för varorna enligt Eurostat.

Omvänt framstod det som om två av de fem importörerna var kunder till gemenskapstillverkare, och för dessa beaktades bara kostnader mellan cif och fritt deras lager tull betald (DDP), eftersom detta motsvarade det handelsled där gemenskapstillverkarnas priser och kostnader hade fastställts.

För varje importör undersöktes relationen mellan den berörda produktens genomsnittliga importpris och ovannämnda kostnader. Denna analys visade att två aspekter måste beaktas vid justeringen av cifpriset till ett handelsled som var jämförbart med gemenskapstillverkarnas. Även om en del av kostnaderna kunde anses vara proportionella till varornas värde krävdes för en lämplig justering också ett fast belopp per par som avspeglade de kostnader som var förbundna med all import oavsett varornas värde.

- (66) På grundval av den undersökta bevisningen konstaterades att den berörda produktens importpris cif för en rättvis jämförelse med gemenskapstillverkarnas priser och kostnader måste justeras uppåt med 20 % och därefter höjas med ett belopp på 0,2 ecu per par, plus det normala tullbeloppet.

- (67) Beräkningarna ändrades i enlighet med detta och bekräftade det prisunderskridande som fastställdes i förordningen om preliminär tull. För de samarbetsvilliga exportörer som omfattades av en preliminär antidumpningstull konstaterades de genomsnittliga marginalerna för prisunderskridande, uttryckta i procent av gemenskapsindustrins priser, enligt Eurostat, överskrida 7 % för Indonesien och 18 % för Folkrepubliken Kina.

3. Allmänna skadefaktorer

- (68) Då inga nya framställningar gjordes av några berörda parter vad beträffar provisoriska bedömningar av allmänna skadefaktorer (såsom, bland annat, konsumtion på gemenskapens marknad, produktion, försäljning, vinst och anställningar inom gemenskapsindustrin), inga nya undersökningar av resultaten gjordes.

- (69) I beaktande av att tofflor har uteslutits från kategorin av varor som omfattas av undersökningen, redovisas i det följande för de viktigaste undersökningsresultaten i förhållande till marknaden och de gemenskapstillverkare, som tillverkar skodon för utomhusbruk, då förordningen om preliminär tull inte innehöll närmare upplysningar härom:

— Den totala konsumtionen i gemenskapen ökade från 161,3 miljoner par år 1991 till 200,4 miljoner par år 1994.

— Produktionen föll från 40,4 miljoner par år 1991 till 30,8 miljoner par år 1994, alltså en minskning med 24 %.

— Mätt i volym föll försäljningen under samma period med 45 % och mätt i värde med 32 %, motsvarande en nedgång i marknadsandelar från 20,8 % till 9,2 %.

— Lönsamheten för försäljning av skodon för utomhusbruk sjönk för företagen i första gruppen från 12,3 % år 1991 till 2,8 % år 1994, och denna utvecklingstendens bekräftades av de siffror, som fastställdes för företagen i kontrollgruppen.

— Vad angår sysselsättning och företag som upphört med tillverkning blev det som ett led i undersökningen inte fastställt absoluta tal, för det att företagen producerade både skodon för utomhusbruk och inomhusbruk. Med bakgrund av ovanstående indikatorer kan det emellertid vid en jämförelse med de som redovisades i förordningen om preliminär tull bekräftas, att den negativa utvecklingen för sysselsättningen och

företag som upphört med tillverkning också gjorde sig gällande för gemenskapsindustrin som framställer skodon för utomhusbruk.

4. Slutsats om skada

- (70) Mot bakgrund av detta och i avsaknad av andra argument bekräftas att gemenskapsindustrin som producerar både skodon för inomhus- och utomhusbruk och gemenskapsindustrin som tillverkar skodon för utomhusbruk har vållats väsentlig skada i artikel 3 i grundförordningens mening, vilket fastställs i punkt 84 i ingressen i förordningen om preliminär tull.

G. ORSAKSSAMBAND

- (71) De flesta av exportörerna och importörerna anförde på nytt att import från Vietnam skulle vara en orsak till den skada som vållats gemenskapsindustrin. I detta avseende bör sägas att Vietnams kända marknadsandel av skodon för utomhusbruk vid tiden för ingivandet av klagomålet var relativt begränsad. Den ökning som senare ägde rum var redan märkbar under undersökningsperioden, men de vietnamesiska produkternas marknadsandel var dock fortfarande mycket mindre än de kinesiska produkternas. Av detta följer att verkan av importen från Vietnam inte står i strid med det orsakssamband som fastställdes föreliggande mellan den import som är föremål för denna undersökning och den skada som gemenskapsindustrin vållats.

- (72) Eftersom några andra potentiella skadeorsaker inte har lagts fram och kunnat styrkas, bekräftas de preliminära avgöranden i detta avseende som anges i punkterna 85–95 i ingressen i förordningen om preliminär tull. Dessutom, i beaktande av ovan konstaterade trend anser det att ovanstående slutsatser slår lika mot skodon för utomhusbruk.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Verkan för konsumenter

- (73) Även om konsumenter eller konsumentorganisationer inte har lämnat några synpunkter efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull, hävdade vissa parter att antidumpningsåtgärder skulle få allvarliga verkningar för gemenskapens konsumenter och särskilt de med lägst inkomst.

Åtgärders eventuella verkan för konsumenternas köpris undersöktes i detalj. Denna granskning gav följande resultat:

a) Verkan i absoluta tal

- (74) Vad gäller skopriser till distributörer är det för det första sannolikt att gemenskapsindustrin, med en marknadsandel på 9,2 % och ett genomsnittligt pris på 5,1 ecu per par, inte skulle kunna höja sina priser med mer än de 4,2 % som krävs för att nå en skälig vinst enligt förordningen om preliminär tull (punkt 106 i ingressen) utan att riskera att ytterligare försämra sin nuvarande starka nedåtgående trend i fråga om marknadsandel. Dessutom representerar importen från länder som inte berörs av detta förfarande 28,4 % av marknaden för den berörda produkten, och man kan vänta sig att tillverkare i dessa tredje länder varken vill eller kan höja sina priser märkbart.

I Indonesiens fall bör det erinras om att nivån för undanröjande av skada är avsevärt lägre än Folkrepubliken Kinas, eftersom det genomsnittliga importpriset är 2,57 ecu per par. Eftersom marknadsandelen för skodon från Folkrepubliken Kina är 50,5 % (med ett genomsnittligt pris på 1,83 ecu per par) och med hänsyn till den föreslagna tullsatsen, uppgår de föreslagna åtgärdernas genomsnittliga maximala förutsebara verkan på marknaden för berörda skodon i dess helhet till 0,5 ecu per par.

Endast om distributörerna behåller sina marginaler och tar ut alla ökade kostnader hos konsumenterna, kommer de senare att behöva betala det motsvarande beloppet på 0,5 ecu per par. Med tanke på att den genomsnittliga förbrukningen per capita av berörda skodon i gemenskapen är mindre än ett par per år, är de föreslagna åtgärdernas verkan för konsumenterna helt klart marginell.

b) Verkan i relativa tal, prisers verkan för förbrukningen

- (75) Grunden för beräkningarna i relativa tal var de berörda skodonens genomsnittliga pris fritt lager hos distributören, dvs. 3,6 ecu per par, vilket vid import beaktar den justering för skillnader i handelsled som avses i punkt 65 i denna förordning. På grundval av det lägsta pålägg som konstaterats hos de distributionskanaler som undersöks nedan, dvs. 125 %, uppskattas konsumentens genomsnittliga pris för den berörda produkten överstiga 8,1 ecu per par. Följaktligen skulle verkan för konsumentpriset av fullt avseglade tullar underskrida 6,5 %.

Denna procentsats bör ses mot bakgrund av både det absoluta värdet på ökningen (0,5 ecu per par)

och den allmänna prisutvecklingen. På grund av den dumpade importens penetrering av marknaden minskade det genomsnittliga marknadspriset fritt lager hos distributören under de fyra undersökta åren med mer än 16 % om man korregerar för den allmänna inflationen.

- (76) I avsaknad av andra uppgifter eller reaktioner från konsumentorganisationer drogs således slutsatsen att de föreslagna åtgärdernas verkan för konsumenterna av berörda skodon sannolikt var minimal. Som en konsekvens av detta kan konstateras att ingen betydande kontraktion i efterfrågan kunde förutses som ett resultat av ett eventuellt fullt uttagande av tullen på konsumentpriset.

2. Verkan för distributionen*a) Verkan för distributionen i dess helhet*

- (77) Det hävdades att införandet av åtgärder skulle ha starka negativa verkningar för importörer. Skilda åsikter framfördes i fråga om situationen för hela distributionskedjan, som hävdades vara en verksamhet med mycket större betydelse i gemenskapen än tillverkningen av skodon, vad gäller omsättning och sysselsättning.

För det första bör erinras om att distributionen genom själva sin beskaffenhet alltid har en högre omsättning för en given kvantitet skodon än de tillverkande företag som de köper in från, på grund av fördel av distributionsmarginalen. För det andra kan sysselsättningstalen för skodistributionen i allmänhet, där alla skotyper säljs, inte jämföras med sysselsättningstalen för tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten.

Eftersom konsumenter inte köper skor i avsevärda kvantiteter utanför gemenskapen skulle antidumpingstullars negativa konsekvenser för distributionen i dess helhet endast uppstå till följd av en betydande minskning av förbrukningen och således omsättning eller till följd av ett nedåtgående tryck på distributionsmarginaler för att minimera en ökning av konsumentpriser (och nedgång i förbrukningen).

Mot bakgrund av eventuella åtgärders förutsebara verkan för konsumenterna av den berörda produkten kan det betraktas som högst osannolikt att förbrukningen av den berörda produkten skulle minska avsevärt, även om distributionssektorn skulle behålla sina nuvarande marginaler.

Slutsatsen kan därför dras att eventuella åtgärders verkan för distributionen, kommer att vara mycket begränsad. Denna slutsats analyserades dock också mot bakgrund av strukturen på skodistributionen i gemenskapen.

b) *Strukturen på skodistributionen i gemenskapen*

- (78) Distributionen av skodon i gemenskapen sker i allmänhet genom fyra olika försäljningskanaler till slutkonsumenten. Dessa är märkeskedjor, oberoende detaljhandlare, icke-specialiserade stormarknader och andra typer av allmänt icke-specialiserad distribution (t.ex. klädesaffärer och diversehandel).

i) *Oberoende detaljhandlare*

- (79) Den traditionella distributionskanalen består av oberoende detaljhandlare som i allmänhet köper från grossister. Distributionens utveckling kännetecknas dock av tendensen att grossister försvinner i och med att detaljhandlare utvecklar närmare förbindelser med ett mera begränsat antal tillverkare, eller att de grupperar sig i inköpsföreningar samtidigt som de behåller sitt oberoende.

Detaljhandlarna har en utsatt konkurrensposition på grund av att de individuellt saknar möjlighet att påverka leverantörers priser och att de behöver höga marginaler för att täcka de relativt höga kostnaderna i de köpcenter i städernas centrum där de huvudsakligen har sin försäljning (150 till 200 %). De har faktiskt i vissa medlemsstater förlorat mark till nyligen utvecklade distributionsformer inom de tre andra kategorierna, särskilt märkeskedjorna.

Till följd av deras stora förekomst i vissa andra medlemsstater och deras position vid det övre marknadssegmentet där de vidmakthåller en kontinuerlig affärsrelation med sina kunder bör det dock noteras att oberoende återförsäljare fortfarande, åtminstone vad gäller förädlingsvärde och sysselsättning (mer än 250 000 personer), är den viktigaste distributionskanalen i gemenskapen, även om de sannolikt inte har den största marknadsandelen (i volym).

ii) *Märkeskedjor*

- (80) Dessa kedjor, som ibland är involverade i tillverkning i gemenskapen, ägs i allmänhet av ett eller två stora företag i varje land, som äger flera märken och täcker hela marknadssortimentet. De driver stormarknader och lågprisaffärer som ligger utanför stä-

derna och som till följd av försäljningsvolym, priser och specialisering kan motstå trycket från de icke-specialiserade stormarknaderna.

Märkeskedjorna säljer även via butiker inne i städerna som tränger ut oberoende detaljhandlare med hjälp av mindre kostnadskrävande, standardiserade lokaler som fyller kundens behov av att besöka en alternativ detaljhandlarmiljö framför stormarknadshallarna. Märkeskedjorna kan under sin introduktionsfas på marknaden snabbt vinna marknadsandelar och uppnå årliga tillväxtsatser på över 5 % till följd av sin köpkraft, sin möjlighet att välja leverantör över hela världen (de importerar för egen räkning) och sina relativt låga marginaler, som i allmänhet är 25 % av försäljningskostnaden för den centrala handelsfunktionen och i genomsnitt 100 % för butikerna.

iii) *Icke-specialiserade stormarknader*

- (81) För skodonsmarknaden i dess helhet är de icke-specialiserade stormarknaderna viktiga i volymhänseende, dock inte lika viktiga i förädlingsvärde till följd av sina låga genomsnittspriser, och utövar stort inflytande i det lägre marknadssegmentet. Även om de ibland köper direkt från leverantörer utanför gemenskapen, förlitar de sig vanligen på specialiserade importörer i fråga om importprodukter, som utgör en viktig del av deras skoförsäljning. Normalt är deras pålägg cirka 100 %, men det kan variera från omkring 60 % i samband med marknadsföringskampanjer till över 130 % för vissa gemenskapsprodukter. På grund av det ytterligare led som importören utgör och den fasta delen av kostnaderna brukar importprodukter från de berörda länderna i denna försäljningskanal nå konsumenten till ett pris som är 3 gånger högre än cif-priset.

iv) *Övriga försäljningskanaler*

- (82) Övriga försäljningskanaler, t.ex. postorderföretag eller konfektionsaffärer, har fått betydelse i vissa medlemsstater men ingen av dem har ensamt fått någon betydelse på gemenskapsnivå. I några medlemsstater har specialiserade postorderföretag en kostnadsstruktur som liknar märkeskedjornas. Klädeskedjor med små butiker över hela gemenskapen introducerar även skor som modemärken, i allmänhet med högre marginaler än deras övriga artiklar. På grund av modeaspekten konkurrerar denna försäljning med märkeskedjorna, dock mindre markant än vad som är fallet med de stora diverseaffärerna i stadskärnorna.

c) *De föreslagna åtgärdernas specifika verkan för de olika försäljningskanalerna*

- (83) Vad gäller de oberoende detaljhandlarna, som ännu utgör den största källan till sysselsättning i gemenskapens skodistribution, stärks den allmänna slutsats som anges i punkt 77 att den berörda produkten med ursprung i Indonesien och Folkrepubliken Kina vanligtvis utgör en liten andel av deras försäljning. Det bör läggas till att det finns ett förbund som företräder detaljhandlare från åtta medlemsstater och att varken detta förbud eller någon annan part har opponerat sig mot ett eventuellt införande av antidumpningsåtgärder.
- (84) De företag som äger märkeskedjor har ifrågasatt behovet av att införa antidumpningstullar. Även om den allmänna slutsatsen också är tillämplig på dem, gör det faktum att några av dem i högre grad än de oberoende detaljhandlarna förlitar sig på dumpad import av den berörda produkten det sannolikt att de har större anledning att frukta åtgärders negativa verkan för deras konkurrenssituation inom distributionen.

Eventuella åtgärders direkta verkan för dessa företags ekonomiska situation kommer att vara försumbar om tullens kostnad helt vältras över på konsumenten. Indirekta ekonomiska verkningar är endast att vänta om konsumenter betydligt minskar sina inköp av den berörda produkten till följd av prisökningar. Om detta skulle hända, skulle dock omfattningen inte vara så stor, vilket förklarats i punkt 76.

Vidare säljs den berörda produkten aldrig separat i specialiserade affärer och utgör på grund av sina särskilt låga priser mindre än 10 % av omsättningen för de företag som driver märkeskedjor och har varit samarbetsvilliga i denna undersökning. En liten nedgång i efterfrågan på den berörda produkten, som dock verkar osannolik, skulle i detta perspektiv ha en försumbar verkan för företagen i deras helhet, i synnerhet om efterfrågan åtminstone delvis omdirigeras till skor med högre pris, vilka troligen har högre marginaler i absoluta tal.

- (85) Situationen för icke-specialiserade stormarknader och andra icke-specialiserade butiker borde med hänsyn till den ännu mera begränsade utsträckning i vilken deras försäljning avser den berörda produkten inte påverkas av ett införande av åtgärder, även om marknaden utvecklas på ovan beskrivet sätt.
- (86) En undersökning gjordes även av situationen för de importörer som levererar till dessa icke-specialiserade distributionskanaler, eftersom de i vissa fall i förhållande till sin omsättning importerade i högre utsträckning från de berörda länderna än sina kun-

der. Dessa företag styrs i allmänhet av en mycket liten och flexibel organisation, vilket gör det möjligt för dem att sälja endast när den planerade handelsmarginalen täcker kostnaderna. Deras kunskap om marknaden och förmåga att utforma produkter och sälja dem påverkas inte av varornas ursprungsland. Även om antidumpningsåtgärderna kommer att inverka på skodistributionen i dess helhet kan dessa importörer dra nytta av vilken marknadssituation som helst och fortsätta att sälja kinesiska eller indonesiska importprodukter, icke-dumpade produkter eller gemenskapstillverkade produkter.

- (87) Slutsatsen är att det inte har kunnat fastställas att ett införande av antidumpningsåtgärder mot berörda skodon i betydande utsträckning skulle inverka på den ekonomiska situationen för skodistributionskedjan i dess helhet eller för en del av den.

3. Verkan för gemenskapsindustrin och dess leverantörer

- (88) På nytt framfördes argumentet om att åtgärderna inte skulle få några positiva verkningar för gemenskapsindustrins situation på grund av att andra tredje länder skulle öka sin export. Det hävdades vidare att skodonsindustrins situation i detta avseende var jämförbar med situationen för tillverkarna av handväskor av syntetmaterial och att rådet således även i detta fall inte borde vidta några åtgärder⁽¹⁾.

Att importen har skett från olika länder har varit en viktig faktor på skomarknaden under ett antal år. Det bör i detta sammanhang noteras att gemenskapsindustrin genom automatisering och rationalisering och genom att öka sin export delvis har kunnat kompensera den konstanta förändringen av försörjningskällor för varierande importkvantiteter till gemenskapen. Detta har dock inte kunnat ske vad gäller den massiva ökningen av dumpad import från de två länder som berörs av detta förfarande. Vad gäller de påstådda likheterna mellan detta förfarande och det som rörde handväskor av syntetmaterial bör det betonas att den betydande marknadsandel som ännu innehåses av den klagande gemenskapsindustrin i detta fall, typen av ägare i de flesta av de exporterande företagen samt de stora industriella investeringar som krävs för att tillverka skodon helt klart utesluter en rimlig och meningsfull jämförelse mellan dessa två industrier. Rådet kan följaktligen inte godta argumentet att det för konsekvensens skull borde avstå från att vidta åtgärder i detta fall.

⁽¹⁾ Se punkterna 105 och 106 i ingressen i rådets förordning (EG) nr 1567/97 (EGT L 208, 2.8.1997, s. 31).

- (89) Återigen anfördes att åtgärder skulle få negativa verkningar för tillverkare av maskiner till skoindustrin, vars försäljning till Indonesien och Folkrepubliken Kina skulle minska.

Vad gäller maskinleverantörer bör noteras att gemenskapsindustrin uppenbart investerar i automatisering, särskilt i formsprutningsprocessen. Denna automatisering medför investeringar i maskiner och formar som tillverkas i gemenskapen och främjar kontinuerliga tekniska förbättringar. Inga bevis framlades å andra sidan för att exportörer från Indonesien eller Folkrepubliken Kina skulle vara viktiga kunder för tillverkarna av utrustning i gemenskapen.

- (90) Eftersom inga nya bevis framlades avseende dessa argument bekräftas de slutsatser som anges i punkterna 99 och 104 i ingressen i förordningen om preliminär tull.

4. Slutsats rörande gemenskapens intresse

- (91) Efter en undersökning av alla berörda olika intressen dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte vidta åtgärder mot den dumpade importen i fråga. Följaktligen bekräftas de slutsatser som anges i punkt 105 i ingressen i förordningen om preliminär tull.

I. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

a) Allmänna anmärkningar

- (92) De beräkningar som användes i det preliminära skedet för att fastställa nivå för undanröjande av skada baserades på två olika prisjämförelser. Vad gäller de samarbetsvilliga exportörerna jämfördes priserna för de mest exporterade modellerna med gemenskapsindustrins motsvarande icke-skadevållande priser på grundval av en indelning i 16 grupper av skodon av vilka 13, avseende skodon för utomhusbruk, beaktades för den slutgiltiga bestämningen. Vad gäller den absolut största delen av importen måste dock i avsaknad av samarbetsvilja från exportörernas sida nivån för undanröjande av skada beräknas på genomsnittlig basis för berörda KN-nummer, en s.k. kategorijämförelse.
- (93) Det hävdades att kommissionen vid dessa jämförelser inte beaktade de påstådda skillnaderna mellan vulkaniserade och formsprutade skodon. I enlighet

med vad som sägs i punkterna 26 till 30 anses att det inte finns några skillnader mellan vulkaniserade och formsprutade skodon som på ett betydande sätt skulle kunna påverka allmänna prisjämförelser.

De olika processer som används för att tillverka sulorna till två jämförbara modeller leder inte till att konsumenterna uppfattar dem som olika produkter. Vad gäller de berörda samarbetsvilliga exportörerna och det fall där importerade vulkaniserade modeller jämfördes med gemenskapstillverkade formsprutade skor eftersom dessa var de som mest liknade de importerade modellerna, gavs exportörerna möjlighet att lämna synpunkter på grundval av tillgängliga dokument och icke-konfidentiella handlingar. Ingen av dessa exportörer ifrågasatte den jämförelse som gjordes.

- (94) Exportörer från Folkrepubliken Kina anförde att beskrivningen av de gemenskapstillverkade modeller som användes för jämförelserna var otillräcklig. I detta avseende kan sägas att exportörerna gavs kopior av de icke-konfidentiella dokumenten med foton av de gemenskapstillverkade modeller som användes som referens i varje grupp. Dessa foton kompletterade de skriftliga förklaringarna och beräkningsunderlagen.
- (95) I enlighet med importörers begäran och för att göra de nödvändiga prisjämförelserna för beräkningen av nivåerna för undanröjande av skada, justerades importpriserna cif till prisnivån efter tull, fritt kunden, med hjälp av den justeringsmetod som enligt punkt 66 använts för bedömningen av prisunderskridandet.
- (96) Några importörer anförde att även om det kunde medges att skadevållande dumpning i fråga om skodon med ett importpris på under 3 US-dollar ägde rum, detta inte var fallet i fråga om mera avancerade skor. Denna senare kategori borde enligt dessa importörer tilldelas en nivå för undanröjande av skada på 0 %.

Även om stora volymer skodon för utomhusbruk importeras till priser under 2,5 ecu (motsvarande 3 US-dollar) bör sägas att denna import endast omfattade 45 % av värdet för den berörda importen i stickprovet av undersökta importtransaktioner. Det faktum att den största delen av importomsättningen rörde priser som överskred den anförda priströskeln visar att importen av den berörda produkten äger rum till priser som är spridda över ett kontinuerligt register, trots att den görs till extremt låga priser jämfört med vad som skulle gälla under normala konkurrensvillkor.

De icke-skadevällande prisnivåer som fastställts för de undersökta gemenskapstillverkarna befann sig också, beroende på skotyp, både under och över den anförda priströskeln, justerade till nivån fritt kunden (3,7 ecu). I avsaknad av andra bevis rörande denna marknadsaspekt bör denna begäran således avvisas.

- (97) Inga andra synpunkter har mottagits och därför bekräftas den allmänna metod för fastställande av nivåer för undanröjande av skada som fastställs i punkterna 106 till 112 i ingressen i förordningen om preliminär tull.

Reduceringen av den undersökta produkten och den ändrade justeringen för handelsled påverkar dock de preliminära avgörandena enligt följande:

b) *Indonesien*

- (98) I enlighet med den metod som anges i förordningen om preliminär tull varierade de reviderade nivåerna för undanröjande av skada för de samarbetsvilliga företag som ingick i stickprovet för Indonesien mellan 0 och 31,5 %, uttryckta i procent av importpriset cif, varvid genomsnittet för samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet var 14,1 %. När det gäller beräkningen av den resterande marginalen för undanröjande av skada, ansågs det att i en marknadsekonomi såsom Indonesien, var det mest rimliga underlaget medelnivån på grundlag av kontrollerad information fastställd med hänsyn till de samarbetande exportörerna i exemplet, vilket betyder 14,1 %.

c) *Folkrepubliken Kina*

- (99) I enlighet med den metod som anges i förordningen om preliminär tull konstaterades den reviderade

enhetliga nivån för undanröjande av skada i Folkrepubliken Kinas fall uppgå till 49,2 %.

2. **Tull**

- (100) Ett av de samarbetsvilliga indonesiska företag som inte ingick i stickprovet motsatte sig att det hade tilldelats en tull som baserades på den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som konstaterats för stickprovet.

Detta argument kan inte godtas eftersom det enligt artikel 9.6 i grundförordningen föresrivs att i de fall kommissionen har begränsat sin undersökning enligt artikel 17 får antidumpningstullen för samarbetsvilliga företag som inte ingår i stickprovet inte överstiga den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för parterna i stickprovet. Dessutom bör det erinras om vad som sägs i punkt 23 i ingressen i förordningen om preliminär tull, dvs. att de berörda indonesiska företagen hade gått med på denna metod.

- (101) Eftersom restnivån för undanröjande av skada för Indonesien och Folkrepubliken Kina, samt den individuella nivån för PT Sindoll Pratama, är lägre än motsvarande dumpningsmarginaler bör antidumpningstullarna baseras på dessa restnivåer. För de övriga samarbetsvilliga exportörerna i Indonesien bör antidumpningstullen baseras på ovan fastställda dumpningsmarginaler.

- (102) Följande antidumpningstullar på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, bör således tillämpas:

Land	Tillverkare och exportör	Tullsats
FOLKREPUBLIKEN KINA	Alla företag	49,2 %
INDONESIEN	PT Dragon	4,0 %
	PT Emperor Footwear Indonesia	0,0 %
	PT Sindoll Pratama	0,0 %
	PT Bosaeng Jaya	14,1 %
	PT Valmacarol	14,1 %
	Alla andra företag	14,1 %

J. **UTTAG AV PRELIMINÄRA TULLAR**

- (103) Med tanke på storleken på de dumpningsmarginaler som konstaterats för exporterande tillverkare och länder och den allvarliga skada som gemenskapsindustrin vårlats, anses det nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt förordning (EG) nr 165/97 bör tas ut slutgiltigt med

den tullsats som slutgiltigt fastställts. Den omfattning för vilka det till tullmyndigheternas belåtenhet kan fastställas att import av skodon som omfattas av KN-nummer 6404 19 10 (tofflor) eller skor som enligt artikel 1.3 b, c och d i denna förordning uteslutits från räckvidden för detta förfarande; summan som säkerställts som provisorisk antidumpningstull bör frisläppas i sin helhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av skodon som omfattas av KN-nummer ex 6404 19 90 (Taric-nummer 6404 19 90*90), med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien, med undantag av skodon beskrivna i punkt 3.
2. Den slutgiltiga antidumpningstullen skall tas ut med följande sats på grundval av nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull:

Land	Produkter tillverkade av	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
FOLKREPUBLIKEN KINA	Alla företag	49,2 %	
INDONESIEN	Alla företag	14,1 %	8900
	med undantag av:		
	PT Dragon	4,0 %	8941
	PT Emperor Footwear Indonesia	0,0 %	8942
	PT Sindoll Pratama	0,0 %	8942

3. Tullen skall inte tillämpas på följande skor:

a) Skor som även kallas "espadriller", vilka vid tillämpningen av denna förordning anses vara skor med ovan del av smärting, utan klack och med flätade sulor av rep, oavsett om skorna har förstärkningar av gummi eller plast över ytor av varierande storlek eller ej och vars sulor inte är tjockare än 2,5 cm (Taric-nummer 6404 19 90*10).

b) Skor som även kallas "dykarskor" eller "vattenidrottskor", vilka vid tillämpningen av denna förordning anses vara skor med överdel av neopren, vars tjocklek är minst 2,5 mm, laminerade på en eller båda sidor med textilmaterial, täckande hela foten, med en slithållfast sula, och avsedda för vissa vattensporter, t.ex. dykning (Taric-nummer 6404 19 90*20).

c) Skor som även kallas "medicinska skor", vilka vid tillämpningen av denna förordning anses vara skor som, även om de inte är tillverkade för någon specifik individs medicinska behov, är utformade för att underlätta tillfrisknandet under eller efter terapi eller en medicinsk operation, t.ex. skor att gå i när en fot är gipsad eller omlindad. Dessa skor täcker inte hela

foten och har en vid öppning som gör att även en omlindad fot kan föras in. De säljs inte per par utan en och en, och har mer än en av följande egenskaper:

— Stängningsmekanismen kan anpassas till bandagets eller gipsets storlek.

— Särskilda inläggningssulor kan läggas in för medicinska syften.

— Sulan är utformad för att förhindra viss skadlig kontakt mellan foten och marken, men förhindrar samtidigt att skon används för icke-medicinska syften.

— Utformningen är funktionell och skorna är inte försedda med dekorationer eller andra modetillbehör.

(Taric-nummer 6404 19 90*30).

d) Skor, ibland benämnda "strandskor" som i denna förordnings syften beskrivs som skor vars överdel begränsas till ett band av textilmaterial; denna överdel är fäst på båda sidorna av en tjock, lättvägande alveolarplastsula, som är i kontakt med både foten och marken. Detta band av textilmaterial lämnar frambdelen liksom bakkdelen av foten oskyddad, och bredden överskrider

inte en tredjedel av skons längd. Eftersom bakdelen av foten inte trycks mot skon, lyfts bärarens häl från sulan under gående. Strandskor är designade för att bäras med blöta och sandiga fötter på stranden eller omkring en badbassäng, och deras design utesluter all ändamålsenlig vandring i större utsträckning. (Taric-nummer 6404 19 90*40).

4. Såvida annat inte anges skall gällande bestämmelser om tullar och andra tullförfaranden tillämpas.

Artikel 2

1. De belopp för vilka säkerheten ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt förordning (EG) nr 165/97 skall tas ut slutgiltigt med den tullsats som slutgiltigt fastställts, med undantag för de belopp för vilka det till tullmyndigheternas belåtenhet kan fastställas att de avsåg import av sådana skodon som omfattas av KN-nummer 6404 19 10 eller skor beskrivna i artikel 1.3 b, 1.3 c och 1.3 d i denna förordning, vilka belopp skall frisläppas i sin helhet.

2. De belopp för vilka säkerhet ställts som överskrider den slutgiltigt fastställda antidumpningstullsatsen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 oktober 1997.

På rådets vägnar

J. POOS

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2156/97
av den 31 oktober 1997
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2092/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga.

Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 10.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton)
1001 10 00	Durumvete ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	29,31	19,31
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	29,31	19,31
	av medelhög kvalitet	44,46	34,46
	av låg kvalitet	52,41	42,41
1002 00 00	Råg	72,06	62,06
1003 00 10	Korn, för utsäde	72,06	62,06
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	72,06	62,06
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	72,62	62,62
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	72,62	62,62
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	72,06	62,06

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 ecu/ton.

*BILAGA II***Faktorer för beräkning av tullar**

(perioden 17.10.1997 – 30.10.1997)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	130,22	123,71	120,12	100,44	213,53 (¹)	102,13 (¹)
Tillägg för golfen (ecu/ton)	—	14,72	10,37	9,83	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	14,66	—	—	—	—	—

(¹) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 13,39 ecu/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 22,10 ecu/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 ecu/ton (HRW2)
0,00 ecu/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2157/97

av den 31 oktober 1997

om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 19.4 andra stycket i denna, och

med beaktande av följande:

Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 2066/97⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2122/97⁽⁴⁾.

Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 2066/97 på de uppgifter som kommissionen

har kännedom om medför att de nu gällande exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EEG) nr 1785/81, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till den ändrade förordningen (EG) nr 2066/97 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 290, 23.10.1997, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 296, 30.10.1997, s. 3.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Bidragsbelopp	
	— ecu/100 kg —	
1701 11 90 9100	37,31	(¹)
1701 11 90 9910	33,94	(¹)
1701 11 90 9950		(²)
1701 12 90 9100	37,31	(¹)
1701 12 90 9910	33,94	(¹)
1701 12 90 9950		(²)
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —	
1701 91 00 9000	0,4056	
	— ecu/100 kg —	
1701 99 10 9100	40,56	
1701 99 10 9910	40,56	
1701 99 10 9950	40,56	
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —	
1701 99 90 9100	0,4056	

(¹) Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 17a.4 i förordning (EEG) nr 1785/81.

(²) Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2158/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.5 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med artikel 17 i förordning (EEG) nr 1785/81 kan skillnaderna mellan kurserna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som i artikel 1.1 d i nämnda förordning och priserna dessa produkter avses på inom gemenskapen, täckas av ett exportbidrag.

I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport⁽³⁾, skall bidraget för 100 kg av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1785/81 i samband med export vara lika med basbeloppet multiplicerat med sackarosinnehållet, i tillämpliga fall inklusive halten av andra sockerarter omräknade till sackaros. Den sackaroshalt som konstateras för produkten i fråga fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95.

I enlighet med artikel 17c i förordning (EEG) nr 1785/81 skall basbeloppet för bidrag för sorbos i obearbetat skick vara lika med basbeloppet för bidraget minskat med en hundradel av produktionsbidraget i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1010/86 av den 25 mars 1986 om fastställande av allmänna bestämmelser för tillämpningen av produktionsbidrag för socker som används inom den kemiska industrin⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/96⁽⁵⁾, när det gäller de produkter som avses i bilagan till den sistnämnda förordningen.

Basbeloppet för bidraget för de övriga produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1785/81 vid export i obearbetat skick skall vara lika med hundradelen av ett belopp som fastställs med hänsyn till skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker inom områden

inom gemenskapen utan underskott, under den månad för vilken basbeloppet fastställs och de kurser eller priser på vitsocker som noteras på världsmarknaden och behovet av att åstadkomma en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter vid export till tredje land av förädlingsprodukter och användningen av produkter importerade från dessa länder i förädlings syfte.

Tillämpningen av basbeloppet kan begränsas till vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1785/81.

I enlighet med artikel 17 i förordning (EEG) nr 1785/81 får exportbidrag ges för de produkter som avses i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i den förordningen. Bidragets storlek skall fastställas per 100 kg torrvara med beaktande, framför allt, av de bidrag som gäller vid export av de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, det bidrag som är tillämpligt vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1785/81 och de ekonomiska aspekter som gäller för denna export. För de produkter som avses i artikel 1.1 f och 1.1 g skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95. För de produkter som avses i 1.1 h skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

De exportbidrag som avses ovan måste fastställas varje månad. De kan ändras däremellan.

Genom tillämpningen av dessa villkor kan exportbidragen för de ifrågakvarande produkterna fastställas till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas vid export i obearbetat skick av de produkter som avses i artikel 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i förordning (EEG) nr 1785/81 skall fastställas i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 94, 9.4.1986, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 150, 25.6.1996, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick

KN-nr	Bidragsbelopp
	— ecu/100 kg torrvara —
1702 40 10 9100	40,56 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	40,56 ⁽²⁾
1702 60 90 9200	77,06 ⁽⁴⁾
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
1702 60 90 9800	0,4056 ⁽¹⁾
	— ecu/100 kg torrvara —
1702 90 30 9000	40,56 ⁽²⁾
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,4056 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	0,4056 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	0,4056 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
	— ecu/100 kg torrvara —
2106 90 30 9000	40,56 ⁽²⁾
	— ecu/1 % sackaros × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,4056 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på sirap med en renhetsgrad som understiger 85 % (förordning (EG) nr 2135/95). Sackaroshalten fastställs i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet tillämpas inte på den produkt som avses i punkt 2 i bilagan till förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

⁽⁴⁾ Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

Obs: KN-numren och hänvisningarna till fotnoterna anges i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2159/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull och förskottsbeloppet på stödet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Grekland, särskilt punkterna 3 och 10 i protokoll nr 4 om bomull i denna, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1553/95⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1554/95 av den 29 juni 1995 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull och om upphävande av förordning (EEG) nr 2169/81⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1584/96⁽³⁾, särskilt artiklarna 3, 4 och 5 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 1.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1201/89 av den 3 maj 1989 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1740/97⁽⁵⁾. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt, skall priset fastställas på grundval av det senast bestämda priset.

Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1554/95 skall världsmarknadspriset på rensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera europeiska börser för

en produkt som levererats cif till en nordeuropeisk hamn och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 2 i förordning (EEG) nr 1201/89.

Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

I artikel 5.3 i förordning (EG) nr 1554/95 föreskrivs att det förskottsbetalda stödbeloppet skall vara lika med orienteringspriset minskat med världsmarknadspriset samt med en minskning som beräknats enligt den formel som gäller då den maximala garantikvantiteten överskrids, men baserat på den beräknade produktionen av orensad bomull ökad med 15 %. I kommissionens förordning (EG) nr 1670/97⁽⁶⁾ fastställs den beräknade produktionsnivån för regleringsåret 1997/98. Tillämpningen av denna metod innebär att förskottsbeloppet per medlemsstat bör fastställas enligt nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Världsmarknadspriset på orensad bomull som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 fastställs till 37,235 ecu/100 kg.
2. Det förskottsbelopp på stödet som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 1554/95 skall vara
 - 30,159 ecu per 100 kg för Spanien,
 - 36,218 ecu per 100 kg för Grekland, och
 - 69,065 ecu per 100 kg för övriga medlemsstater.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

⁽¹⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 48.

⁽³⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 123, 4.5.1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 244, 6.9.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 237, 28.8.1997, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2160/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (1)	Schablonvärde vid import
0702 00 45	064	59,9
	204	51,7
	999	55,8
0709 90 79	052	69,2
	999	69,2
0805 30 40	052	88,4
	388	53,7
	524	67,8
	528	55,5
	999	66,4
0806 10 50	052	76,9
	064	62,8
	400	219,3
	999	119,7
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	060	45,3
	064	43,2
	388	88,0
	400	89,1
	404	86,3
	528	43,1
	800	135,5
	999	75,8
	0808 20 67	052
	064	80,1
	400	70,4
	999	80,4

(1) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT L 14, 19.1.1996, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2161/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁴⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i

finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner, bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovannämnda förfarandet.

De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

<i>(ecu/ton)</i>	
Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0
1001 90 99 9000	10,00
1002 00 00 9000	26,00
1003 00 90 9000	13,00
1004 00 00 9400	23,00
1005 90 00 9000	25,00
1006 30 92 9100	210,00
1006 30 92 9900	210,00
1006 30 94 9100	210,00
1006 30 94 9900	210,00
1006 30 96 9100	210,00
1006 30 96 9900	210,00
1006 30 98 9100	210,00
1006 30 98 9900	210,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	25,00
1101 00 15 9100	13,00
1101 00 15 9130	13,00
1102 20 10 9200	25,96
1102 20 10 9400	22,25
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	17,67
1103 11 10 9200	0
1103 11 90 9200	0
1103 13 10 9100	33,37
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	26,88
1104 21 50 9100	23,56

Obs.: Produktnumrena är definierade i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2162/97

av den 31 oktober 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Kanarieöarna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1832/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1870/97⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemen-

skapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Kanarieöarna fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1832/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.
⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.
⁽³⁾ EGT L 185, 4.7.1992, s. 26.
⁽⁴⁾ EGT L 265, 27.9.1997, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

(ecu/ton)

Produkt KN-nr	Stödbelopp
Vete (1001 90 99)	13,00
Korn (1003 00 90)	16,00
Majs (1005 90 00)	28,00
Durumvete (1001 10 00)	8,00
Havre (1004 00 00)	26,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2163/97

av den 31 oktober 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Azorerna och Madeira fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1833/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1871/97⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen

av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till Azorerna och Madeira fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1833/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 185, 4.7.1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 27.9.1997, s. 19.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorena och Madeira

(ecu/ton)

Produkt KN-nr	Stödbelopp	
	Destination	
	Azorena	Madeira
Vete (1001 90 99)	13	13
Korn (1003 00 90)	16	16
Majs (1005 90 00)	28	28
Durumvete (1001 10 00)	8	8

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2164/97

av den 31 oktober 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

med beaktande av följande:

Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 391/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1869/97 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i

den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för leverans till de franska utomeuropeiska departementen fastställas till de belopp som anges i bilagan.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 391/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 43, 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 27.9.1997, s. 15.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

(ecu/ton)

Produkt (KN-nr)	Stödbelopp			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Franska Guyana	Réunion
Vete (1001 90 99)	16,00	16,00	16,00	19,00
Korn (1003 00 90)	19,00	19,00	19,00	22,00
Majs (1005 90 00)	31,00	31,00	31,00	34,00
Durumvete (1001 10 00)	12,00	12,00	12,00	16,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2165/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, på begäran måste tillämpas för export som sker under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för de produkter som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera korrektionsbeloppet i enlighet med destination.

Korrektionsbeloppet skall fastställas enligt samma förfarande som exportbidraget. Det får ändras under tiden mellan två fastställelser.

De representativa marknadskurserna som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att omvandla belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grundval för att bestämma jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpning och bestämning av denna omvandling fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽⁸⁾.

Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a–c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för spannmål med undantag av malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.
⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.
⁽⁶⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.
⁽⁷⁾ EGT L 108, 1.5.1993, s. 106.
⁽⁸⁾ EGT L 188, 27.7.1996, s. 22.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av det
korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(ecu/ton)

Produktnummer	Destination (*)	Nuvarande	Period 1	Period 2	Period 3	Period 4	Period 5	Period 6
		11	12	1	2	3	4	5
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(*) Destinationerna identifieras på följande sätt:

01 alla tredje länder.

Obs: Zonerna är de som definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2166/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, justerat i förhållande till det tröskelpris som gäller under den månad då exporten sker, på begäran måste tillämpas för export som kommer att ske under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2052/97⁽⁴⁾, är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för det malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

De representativa marknadskurserna som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att omvandla belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grundval för att bestämma jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpning och bestämning av denna omvandling fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1482/96⁽⁸⁾.

Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EGT L 188, 27.7.1996, s. 22.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av det
korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

(ecu/ton)

Produktnummer	Nuvarande	Period 1	Period 2	Period 3	Period 4	Period 5
	11	12	1	2	3	4
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	0	0	0	0	0	0

(ecu/ton)

Produktnummer	Period 6	Period 7	Period 8	Period 9	Period 10	Period 11
	5	6	7	8	9	10
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	0	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2167/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av produktionsbidraget för olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96⁽²⁾, särskilt artikel 20a i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 20a i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs om beviljande av produktionsbidrag för olivolja som används inom konserveringsindustrin. Enligt punkt 6 i den artikeln skall kommissionen, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna, fastställa detta bidrag varannan månad.

Enligt artikel 20a.2 i ovan nämnda förordning skall produktionsbidraget, fastställas på grundval av skillnaden mellan de priser som tillämpas på världsmarknaden och på gemenskapsmarknaden med hänsyn till den importavgift som tillämpas för olja som omfattas av undernummer 1509 90 00 i Kombinerade nomenklaturen under en refe-

rensperiod liksom de komponenter som använts vid fastställandet av de exportbidrag som gäller för samma oljor under en referensperiod. Det är lämpligt att som referensperiod betrakta de två månader som föregår inledningen av perioden för produktionsbidragets giltighet. Det belopp som avses ovan skall höjas med en summa som är lika med det konsumtionsstöd som gäller den dag nämnda bidrag tillämpas.

Tillämpning av ovan nämnda kriterier har till följd att bidraget fastställs enligt vad som anges nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För månaderna november och december 1997 skall det produktionsbidrag som avses i artikel 20a.2 i förordning nr 136/66/EEG vara 67,18 ecu per 100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2168/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

Artikel 4 i förordning (EG) nr 1518/95⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95⁽⁵⁾, om import- och exportsy-

stemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁵⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

<i>(ecu/ton)</i>		<i>(ecu/ton)</i>	
Produktnummer	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	25,96	1104 23 10 9100	27,81
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	22,25	1104 23 10 9300	21,32
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	22,25	1104 29 11 9000	3,32
1102 90 10 9100	17,67	1104 29 51 9000	3,25
1102 90 10 9900	12,02	1104 29 55 9000	3,25
1102 90 30 9100	24,19	1104 30 10 9000	0,81
1103 12 00 9100	24,19	1104 30 90 9000	4,64
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	33,37	1107 10 11 9000	5,79
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	25,96	1107 10 91 9000	20,97
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	22,25	1108 11 00 9200	6,50
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	22,25	1108 11 00 9300	6,50
1103 19 10 9000	27,90	1108 12 00 9200	29,66
1103 19 30 9100	18,26	1108 12 00 9300	29,66
1103 21 00 9000	3,32	1108 13 00 9200	29,66
1103 29 20 9000	12,02	1108 13 00 9300	29,66
1104 11 90 9100	17,67	1108 19 10 9200	35,01
1104 12 90 9100	26,88	1108 19 10 9300	35,01
1104 12 90 9300	21,50	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	3,32	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	30,76
1104 19 50 9110	29,66	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	23,55
1104 19 50 9130	24,10	1702 30 91 9000	30,76
1104 21 10 9100	17,67	1702 30 99 9000	23,55
1104 21 30 9100	17,67	1702 40 90 9000	23,55
1104 21 50 9100	23,56	1702 90 50 9100	30,76
1104 21 50 9300	18,85	1702 90 50 9900	23,55
1104 22 20 9100	21,50	1702 90 75 9000	32,23
1104 22 30 9100	22,85	1702 90 79 9000	22,37
		2106 90 55 9000	23,55

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Obs: Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2169/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är

bidragsberättigande spannmålsslag med undantag av majs och majsbaserade produkter. Exportbidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.

Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragssatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.

Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas ⁽¹⁾:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

(ecu/ton)

Spannmålsprodukter ⁽²⁾	Bidragsbelopp ⁽²⁾
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	18,54
Spannmålsprodukter ⁽²⁾ , med undantag av majs och majsbaserade produkter	7,52

⁽¹⁾ Produktnumren anges i avsnitt 5 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

⁽²⁾ För bidraget har hänsyn endast tagits till stärkelse från spannmålsprodukter.

Som spannmålsprodukter räknas de produkter som omfattas av undernummer 0709 90 60 och 0712 90 19 i kapitel 10, nummer 1101, 1102, 1103 och 1104 utom undernummer 1104 30 och spannmålsinnehållet i produkter enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen. Spannmålsinnehållet i produkter enligt undernummer 1904 10 10 och 1904 10 90 i Kombinerade nomenklaturen skall anses motsvara vikten av slutprodukterna. Inget bidrag beviljas för de spannmålslag där stärkelsens ursprung inte klart kan fastställas genom analys.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2170/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av produktionsbidragen för spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93 av den 30 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för systemet med bidrag till produktionen inom sektorerna för spannmål och ris⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1516/95⁽⁵⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs villkoren för beviljande av produktionsbidrag. Beräkningsgrunden har fastställts i artikel 3 i denna förordning. Bidrag som beräknas på detta sätt bör fastställas en gång i månaden

och kan ändras om priserna på majs och/eller vete och/eller korn ändras betydligt.

Det finns anledning att använda koefficienterna i bilaga II till förordning (EEG) nr 1722/93 på de produktionsbidrag som skall fastställas genom denna förordning för att fastställa det exakta belopp som skall betalas.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av majs, vete, potatismjöl, ris eller brutet ris, som avses i artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 2,62 ecu per ton.
2. Bidraget, uttryckt per ton stärkelse av korn eller havre, som avses i artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 1722/93 fastställs till 1,84 ecu per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 49.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2171/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av högsta uppköpspriser och kvantiteter vid uppköp av nötkött i samband med det etthundranittioförsta delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2222/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 av den 1 september 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar allmänna och särskilda interventionsåtgärder för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1956/97⁽⁴⁾, inleddes ett anbudsförfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2089/97⁽⁶⁾.

Enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2456/93 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till mottagna anbud. I enlighet med artikel 13.2 kan det beslutas att anbudsförfarandet inte skall avslutas. I enlighet med artikel 14 i samma förordning skall endast de anbud beaktas som är lägre än eller lika med ovan nämnda högsta pris, dock utan att de genomsnittliga priserna på nationella eller regionala marknader plus det belopp som anges i punkt 1 överskrids.

Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det etthundranittioförsta delanbudsförfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 805/68, av marknadens krav på ett rimligt stöd och den

säsongsbetingade utvecklingen av slakt och av priser, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet för kategori A och att fastställa det högsta uppköpspriset och de kvantiteter som får köpas upp till intervention för kategori C.

De kvantiteter som erbjuds överstiger för närvarande de kvantiteter som får köpas upp. I enlighet med artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2456/93 bör det följaktligen tillämpas en nedsättningskoefficient på de kvantiteter som får köpas upp eller, eventuellt, beroende på skillnaderna i pris och erbjudna kvantiteter, flera nedsättningskoefficienter.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det etthundranittioförsta delanbudsförfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89 skall följande gälla:

- a) För kategori A skall anbudet inte fullföljas
- b) För kategori C
 - fastställs det högsta uppköpspriset till 261,9 ecu per 100 kg slaktkropp eller halv slaktkropp av kvalitet R3,
 - fastställs den högsta godkända kvantiteten slaktkroppar, halva slaktkroppar och framkvartsparter till 2 095 ton,
 - på de kvantiteter som erbjuds till ett pris under eller lika med 259,50 ecu skall det tillämpas en koefficient på 50 %,
 - på de kvantiteter som erbjuds till ett pris över 255 ecu och under eller lika med 264 ecu skall det, enligt artikel 13.3 i förordning (EEG) nr 2456/93, tillämpas en koefficient på 25 %.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 november 1997.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 296, 21.11.1996, s. 50.

⁽³⁾ EGT L 225, 4.9.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 34.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 4.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2172/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

I kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1909/97⁽⁵⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.

Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1222/94 är det nödvändigt att för varje månad fastställa

bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaprodukter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁶⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämelseort.

Artikel 4.5 punkt b i förordning (EG) nr 1222/94 fastställer att i avsaknad av det bevis som avses i artikel 4.5 punkt a i samma förordning skall en minskad bidragssats fastställas med hänsyn till det produktionsbidrag som tillämpas enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1516/95⁽⁸⁾, för den använda basprodukten under den förmodade tiden för varornas framställning.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1222/94, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 268, 1.10.1997, s. 20.

⁽⁶⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁷⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁸⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 49.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

KN-nummer	Varuslag (*)	Bidragssats per 100 kg basprodukt
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall	0,211 — 0,325
1002 00 00	Råg	2,790
1003 00 90	Korn	1,178
1004 00 00	Havre	1,344
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (3): – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – I andra fall	1,502 1,854 1,120 1,472 1,854 1,502 1,854
1006 20	Skalat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	15,500 13,800 13,800
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	20,000 20,000 20,000
1006 40 00	Brutet ris som används i form av: – Stärkelse enligt KN-nummer 1108 19 10: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1222/94 (2) – – I andra fall – Annat (omfattande använd i obearbetad form)	1,932 2,303 2,303

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt
1007 00 90	Sorghum	1,178
1101 00	Finmalet mjöl av vete eller av blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	0,260 0,400
1102 10 00	Finmalet mjöl av råg	3,432
1103 11 10	Krossgryn och grovt mjöl av durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —
1103 11 90	Krossgryn av vanligt vete och spält: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	0,260 0,400

(¹) Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1222/94 (EGT L 136, 31.5.1994, s. 5).

(²) Vid export av varor enligt bilaga I till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 1722/93 (EGT L 159, 1.7.1993, s. 112).

(³) För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2173/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.5 a och 17.15 i denna, och

med beaktande av följande :

I artikel 17.1 och 17.2 i förordning (EEG) nr 1785/81 föreskrivs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, c, d, f, g och h i den förordningen och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till samma förordning. I kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1909/97⁽⁴⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EEG) nr 1785/81.

Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1222/94 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna ifråga.

Artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 1785/81 samt artikel 11 i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan föreskriver att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.

De bidrag som fastställs i denna förordning får förutfastställas. Marknadssituationen under de kommande månaderna kan inte förutses i nuläget.

De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga II till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

Artikel 4.5 punkt b i förordning (EG) nr 1222/94 fastställer att i avsaknad av det bevis som avses i artikel 4.5 punkt a i samma förordning skall en minskad bidragssats fastställas med hänsyn till det produktionsbidrag som tillämpas enligt rådets förordning (EEG) nr 1010/86⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/96⁽⁶⁾, för den använda basprodukten under den förmodade tiden för varornas framställning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1222/94, som förtecknas i artikel 1.1 och 1.2 i förordning (EEG) nr 1785/81, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EEG) nr 1785/81, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 1.10.1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT L 94, 9.4.1986, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 150, 25.6.1996, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

Produkt	Bidragssats i ecu/100 kg	
	vid förutfastställelse av bidrag	annan
Vitt socker:		
— Vid tillämpning av artikel 4.5 b i förordning (EG) nr 1222/94	8,57	8,57
— I alla andra fall	40,56	40,56
Råsocker:		
— Vid tillämpning av artikel 4.5 b i förordning (EG) nr 1222/94	7,89	7,89
— I alla andra fall	37,31	37,31
Sirap och andra lösningar av socker från sockerbeter eller sockerrör, utöver sirap och andra sockerlösningar som erhålls genom upplösning av vitt socker eller råsocker i fast form, innehållande minst 85 viktprocent sackaros beräknat på torrsubstansen (inbegripet invertsocker beräknat som sackaros)		
— Vid tillämpning av artikel 4.5 b i förordning (EG) nr 1222/94	$\frac{8,57^{(*)} \times S^{(*)}}{100}$	$\frac{8,57^{(*)} \times S^{(*)}}{100}$
— I alla andra fall	$\frac{40,56^{(*)} \times S^{(*)}}{100}$	$\frac{40,56^{(*)} \times S^{(*)}}{100}$
För sirap och andra sockerlösningar som erhålls genom upplösning av vitt socker eller råsocker i fast form, även om upplösningen följs av inversion:	den sats som fastställs ovan för 100 kg vitt socker eller råsocker som används vid upplösningen	
Melass:	—	—
Isoglukos ⁽²⁾ :		
— Vid tillämpning av artikel 4.5 b i förordning (EG) nr 1222/94	8,57 ⁽³⁾	8,57 ⁽³⁾
— I alla andra fall	40,56 ⁽³⁾	40,56 ⁽³⁾

(¹) "S" avser i 100 kg sirap:

- innehållet av sackaros (inbegripet invertsocker beräknat som sackaros), om sirapen i fråga har en kemisk renhet som uppgår till minst 98 %,
- innehållet av extraherbart socker, om sirapen i fråga har en kemisk renhet som uppgår till minst 85 % men mindre än 98 %.

(²) Produkter som erhålls genom isomerisering av glukos, som innehåller minst 41 viktprocent fruktos beräknat på torrsubstansen och i vilka det sammanlagda innehållet av poly- och oligosackarider, inbegripet innehållet av di- eller trisackarider, beräknat på torrsubstansen, är högst 8,5 viktprocent.

(³) Bidragsbeloppet per 100 kg torrsubstans.

(⁴) Basbeloppet gäller inte för den produkt som anges i punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT nr L 355, 5.12.1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2174/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördragetEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 17.1 i rådets förordning (EEG) nr 804/68 föreskrivs att skillnaden mellan priserna i internationell handel för de produkter som förtecknas i artikel 1 a–e och g i nämnda förordning och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag. I kommissionens förordning (EG) nr 1222/94 av den 30 maj 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1909/97⁽⁴⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EEG) nr 804/68.

Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1222/94 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen för 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1222/94 föreskrivs att när exportbidragssatsen fastställs, bör hänsyn tas till de produktionsbidrag, stöd och andra åtgärder med motsvarande verkan, som i enlighet med förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden för produkten i fråga, är tillämpliga i alla medlemsstater för de basprodukter som förtecknas i bilaga A till nämnda förordning eller för likställda produkter.

I artikel 11.1 i förordning (EEG) nr 804/68 föreskrivs att ett stöd skall utbetalas för gemenskapsproducerad

skummjök som bearbetas till kasein, om denna mjölk och det kasein som framställs av denna mjölk uppfyller vissa villkor som fastställs i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 987/68 av den 15 juli 1968 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för skummjök som bearbetas till kasein eller kaseinater⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1435/90⁽⁶⁾.

I kommissionens förordning (EEG) nr 570/88 av den 16 februari 1988 om försäljning av smör till reducerat pris och beviljande av stöd för smör och koncentrerat smör som används vid framställning av bakverk, glass och andra livsmedel⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 531/96⁽⁸⁾, fastställs att smör och grädde till reducerat pris bör göras tillgängliga för industrier som framställer vissa produkter.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1222/94, som förtecknas i artikel 1 i förordning (EEG) nr 804/68, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EEG) nr 804/68, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

2. Det fastställs inga exportbidragssatser för de produkter som avses i föregående punkt som inte förtecknas i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 1.10.1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT L 169, 18.7.1968, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT L 138, 31.5.1990, s. 8.

⁽⁷⁾ EGT L 55, 1.3.1988, s. 31.

⁽⁸⁾ EGT L 78, 28.3.1996, s. 13.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Martin BANGEMANN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget

<i>(ecu/100 kg)</i>		
KN-nummer	Varuslag	Bidragssats
ex 0402 10 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent (PG 2):	
	a) Vid export av varor enligt KN-nummer 3501 b) Vid export av andra varor	— 68,00
ex 0402 21 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av 26 viktprocent (PG 3):	
	a) Vid export av varor som innehåller, i form av produkter som jämförs med PG 3, smör eller grädde till reducerat pris enligt förordning (EEG) nr 570/88 b) Vid export av andra varor	67,92 102,60
ex 0405 10	Smör med en fetthalt av 82 viktprocent (PG 6):	
	a) Vid export av varor som innehåller smör eller grädde till reducerat pris, framställda i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EEG) nr 570/88	55,50
	b) Vid export av varor enligt KN-nummer 2106 90 98 som innehåller minst 40 viktprocent mjölkfett c) Vid export av andra varor	187,75 180,50

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2175/97

av den 31 oktober 1997

om ändring för fjärde gången av förordning (EG) nr 913/97 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Spanien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

med beaktande av följande:

Till följd av att klassisk svinpest har brutit ut i vissa produktionsområden i Spanien har man för denna medlemsstat beslutat om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden genom kommissionens förordning (EG) nr 913/97⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1934/97⁽⁴⁾.

För att kunna vidmakthålla de veterinära och handelsmässiga restriktioner som de spanska myndigheterna har beslutat om är det lämpligt att öka det antal slaktsvin som får levereras till de behöriga myndigheterna, för att undantagsåtgärderna på så sätt skall kunna vidmakthållas under de kommande veckorna.

Den förteckning över stödberättigande zoner som återfinns i bilaga II till den förordningen bör därför anpassas till den aktuella veterinära situationen.

Snabb och effektiv tillämpning av undantagsåtgärder till stöd för marknaden är ett av de bästa redskapen för bekämpning av spridningen av klassisk svinpest. Det är följaktligen berättigat att tillämpa de bestämmelser som föreskrivs i denna förordning från och med den 15 oktober 1997.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 913/97 ändras på följande sätt:

1. Bilaga I skall ersättas med bilaga I till denna förordning.
2. Bilaga II skall ersättas med bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 15 oktober 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 131, 23.5.1997, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 272, 4.10.1997, s. 14.

*BILAGA I**"BILAGA I*

Totalt maximalt antal djur från och med den 6 maj 1997:

Slaktsvin	400 000 djur
Smågrisar	110 000 djur
Utslagssuggor	8 000 djur"

*BILAGA II**"BILAGA II*

I provinsen Lérida, skydds- och övervakningszoner enligt bilaga I och II på order av Generalitat de Catalogne den 2 oktober 1997, offentliggjort i Generalitats officiella tidning den 14 oktober 1997, s. 11663."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2176/97

av den 31 oktober 1997

om ändring av förordning (EEG) nr 2026/92 om tillämpningsföreskrifterna för de särskilda försörjningsåtgärderna för Madeira beträffande olivolja och om upprättandet av den prognostiserade försörjningsbalansen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 2026/92 av den 22 juli 1992 om tillämpningsföreskrifter för de särskilda försörjningsåtgärderna för Madeira beträffande olivolja och om upprättande av den prognostiserade försörjningsbalansen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2104/96⁽⁴⁾, fastställs den prognostiserade försörjningsbalansen beträffande olivolja för Madeira för perioden från och med den 1 november 1996 till och med den 31 oktober 1997. För att olivolja skall kunna levereras till Madeira under regleringsåret 1997/98 måste en försörjningsbalans upprättas för perioden från och med den 1 november 1997 till och med den 31 oktober 1998.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2026/92 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1 första stycket skall "perioden från och med den 1 november 1996 till och med den 31 oktober 1997" ersättas med "perioden från och med den 1 november 1997 till och med den 31 oktober 1998".
2. Bilagan skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 207, 23.7.1992, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 282, 1.11.1996, s. 48.

BILAGA

Madeira: Prognostiserad försörjningsbalans för olivolja för perioden från och med den 1 november 1997 till och med den 31 oktober 1998

(ton)

KN-nummer	Beskrivning	Kvantitet
1509 10 90 100	Jungfruolja direkt i behållare innehållande högst 5 liter	100
1509 10 90 900	Jungfruolja direkt i behållare innehållande över 5 liter	—
1509 90 00 100	Olivolja (Riviera) direkt i behållare innehållande högst 5 liter	650
1509 90 00 900	Olivolja (Riviera) direkt i behållare innehållande över 5 liter	—
1510 00 90 100	Olivolja av pressrester direkt i behållare innehållande högst 5 liter	—
1510 00 90 900	Olivolja av pressrester direkt i behållare innehållande över 5 liter	—
	Totalt	750

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2177/97

av den 31 oktober 1997

om höjning av gemenskapens inom GATT konsoliderade tullkvot för tidningspapper från Kanada (1997)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1808/95 av den 24 juli 1995 om öppnande och förvaltning av gemenskapens inom GATT konsoliderade tullkvoter och vissa andra gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks-, industri- och fiskeprodukter samt om fastställande av närmare bestämmelser för ändring och anpassning av dessa kvoter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1340/97⁽²⁾, särskilt artiklarna 9 och 10 i denna, och

med beaktande av följande:

Vad gäller tidningspapper har gemenskapen ingått ett avtal i vilket bland annat föreskrivs öppnandet av en gemenskapstullkvot på 650 000 ton, varav 600 000 ton i enlighet med artikel XIII i GATT-avtalet till och med den 30 november varje år förbehålls produkter från Kanada. Detta avtal innehåller även en skyldighet att höja den del av kvoten som förbehålls import av produkter från Kanada med 5 % i fall den ifrågavarande delen förbrukas före utgången av ett bestämt år.

Gemenskapens tullkvot för tidningspapper från Kanada har förbrukats. Den del av kvoten som förbehålls sådan import bör alltså höjas med 30 000 ton.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kvotvolymen för löpnummer 09.0015 skall höjas med 30 000 ton för 1997.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 176, 27.7.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 12.7.1997, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2178/97

av den 31 oktober 1997

om fastställande av tilldelning av exportlicenser för export av ost till Amerikas förenta stater under 1998 inom ramen för tilläggskvoten enligt GATT-avtalen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

av sådana ytterligare kvantiteter bör ske på villkor att den berörda aktören lämnar in en ansökan samt ställer en säkerhet.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1466/95 av den 27 juni 1995 om närmare tillämpningsföreskrifter för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/97⁽²⁾, särskilt artikel 9a.3 i denna, och

Artikel 1

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1876/97⁽³⁾ öppnades förfarandet för tilldelning av exportlicenser för export av ost till Amerikas förenta stater under 1998 inom ramen för tilläggskvoten enligt GATT-avtalen.

Om de ansökningar om tillfälliga exportlicenser som inlämnats i enlighet med förordning (EG) nr 1876/97 avser större kvantiteter av produkter i varje produktgrupp än de som finns tillgängliga, får vid tilldelningen av licenserna hänsyn tas till de kvantiteter av samma produkter som tidigare exporterats till Amerikas förenta stater av samma sökande och förtur får ges till sökande vars utsedda importörer är dotterföretag. Licenser bör tilldelas sökande som exporterat de berörda ostarna till Amerikas förenta stater under åtminstone ett av de föregående tre åren. Förtur bör ges till de sökande vars utsedda importörer är dotterföretag genom att högre tilldelningskoefficienter fastställs för sådana sökande. Alla andra ansökningar bör avslås.

Om det rör sig om produktgrupper för vilka de inlämnade ansökningarna avser kvantiteter som är lägre än de som finns tillgängliga är det lämpligt att de återstående kvantiteterna tilldelas de sökande i proportion till de kvantiteter för vilka ansökning lämnats in. Tilldelningen

1. Ansökningar om tillfälliga exportlicenser för de produktgrupper som omfattas av noterna nr 16, 17, 20, 21 och 25 i kolumn 1 i bilagan vilka inlämnats i enlighet med förordning (EG) nr 1876/97

— av sökande som till Amerikas förenta stater har exporterat de berörda produkterna under åtminstone ett av de föregående tre åren och vars angivna importörer är dotterföretag, skall beviljas i den mån som tilldelningskoefficienterna i kolumn 4 i bilagan medger,

— av sökande andra än de som avses i första strecksatsen och som till Amerikas förenta stater har exporterat de berörda produkterna under åtminstone ett av de föregående tre åren, skall beviljas i den mån som koefficienterna i kolumn 5 i bilagan medger,

— av andra sökanden än de som anges i den första och andra strecksatsen, skall avslås.

2. Ansökningar om tillfälliga exportlicenser som lämnas in i enlighet med förordning (EG) nr 1876/97 och som avser de produkter som omfattas av noterna nr 18 och 22 i kolumn 1 i bilagan till denna förordning skall beviljas för de begärda kvantiteterna. Efter ansökan från aktören inom tre arbetsdagar från det att denna förordning trätt i kraft samt under förutsättning att tillämplig säkerhet ställs, får ytterligare exportlicenser utfärdas för ytterligare kvantiteter i den mån som koefficienterna i kolumn 6 i bilagan medger.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 268, 1.10.1997, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 265, 27.9.1997, s. 28.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Varugruppstilhörighet enligt tillägsnoter i kapitel 4 i "Harmonized Tariff Schedule of the United States of America"		Tillgängliga kvantiteter 1998	Tilldelningskoefficienter som avses i		
Not	Varugrupp	Ton	Artikel 1.1.		Artikel 1.2
			Första strecksatsen	Andra strecksatsen	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
16	Not specifically provided for (NSPF)	2 472,877	0,427434	0,284956	
17	Blue Mould	200,000	0,401075	0,267384	
18	Cheddar	666,667	1,0	1,0	1,333334
20	Edam/Gouda	666,667	0,511902	0,341268	
21	Italian Type	466,667	0,287483	0,191655	
22	Swiss or Emmenthaler other than with eye formation	646,339	1,0	1,0	1,205856
25	Swiss or Emmenthaler with eye formation	4 916,506	0,473150	0,315433	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2179/97

av den 31 oktober 1997

om ändring av förordning (EG) nr 1466/95 om inrättandet av särbestämmelser för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 17.14 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1466/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/97⁽⁴⁾, fastställs särbestämmelser för exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter. I artikel 9a i den förordningen föreskrivs att exportlicenser för ost som exporteras till Förenta staterna, inom ramen för den tilläggskvot som följde av avtalen inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, får utfärdas enligt ett särskilt förfarande som tillåter att det utses importörer i Förenta staterna med förmånsbehandling. Erfarenheten har visat att det är nödvändigt att göra vissa tekniska förändringar för att säkerställa att detta förfarande fungerar väl.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 9a i förordning (EG) nr 1466/95 skall en punkt 3b föras in:

”3b Den tillfälliga exportlicens som avses i punkt 2 första stycket skall i fält 20 innehålla följande anmärkning:

Tillfällig licens enligt artikel 9a.2 första stycket i förordning (EG) nr 1466/95: ej giltig för export”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 1.10.1997, s. 27.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2180/97

av den 31 oktober 1997

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1599/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1143/97⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr

1222/97⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2150/97⁽⁶⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1997.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 oktober 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 43.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 165, 24.6.1997, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 173, 1.7.1997, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 297, 31.10.1997, s. 111.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 oktober 1997 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,87	3,86
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,87	9,10
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,87	3,69
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,87	8,67
1701 91 00 ⁽²⁾	26,29	12,09
1701 99 10 ⁽²⁾	26,29	7,57
1701 99 90 ⁽²⁾	26,29	7,57
1702 90 99 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

RÄTTELSER

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 61 av den 3 mars 1997)

På sidan 12, artikel 15.6 första raden skall det

i stället för: "6. I enlighet med ..."

vara: "6. Utan att det påverkar tillämpningen av ..."

På sidan 14, artikel 22 andra stycket skall det

i stället för: "Den skall tillämpas från och med 1 januari 1997."

vara: "Den skall tillämpas från och med den 1 juni 1997."

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1310/97 av den 30 juni 1997 om ändring av förordning (EEG) nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 180 av den 9 juli 1997)

På sidan 2 artikel 1.1 b skall det

i stället för: b) ersätts punkt 2 med följande text:

"3. Vid tillämpning av denna förordning har en koncentration som inte uppnår de tröskelvärden som bestäms i punkt 2 en gemenskapsdimension om

a) den sammanlagda omsättningen i hela världen för samtliga berörda företag överstiger 2,5 miljarder ecu,

b) den sammanlagda omsättningen för samtliga berörda företag i var och en av åtminstone tre medlemsstater överstiger 100 miljoner ecu,

c) i var och en av åtminstone tre medlemsstater enligt punkt b, den totala omsättningen för vart och ett av åtminstone två av de berörda företagen överstiger 25 miljoner ecu,

d) den sammanlagda omsättningen inom gemenskapen för vart och ett av åtminstone två av de berörda företagen överstiger 100 miljoner ecu,

om inte vart och ett av de berörda företagen uppnår mer än två tredjedelar av sin sammanlagda omsättning inom gemenskapen i en och samma medlemsstat.",

vara: b) ersätts punkt 3 med följande text:

"3. Vid tillämpning av denna förordning har en koncentration som inte uppnår de tröskelvärden som bestäms i punkt 2 en gemenskapsdimension om

a) den sammanlagda omsättningen i hela världen för samtliga berörda företag överstiger 2,5 miljarder ecu,

b) den sammanlagda omsättningen för samtliga berörda företag i var och en av åtminstone tre medlemsstater överstiger 100 miljoner ecu,

c) i var och en av åtminstone tre medlemsstater enligt punkt b, den totala omsättningen för vart och ett av åtminstone två av de berörda företagen överstiger 25 miljoner ecu, och

d) den sammanlagda omsättningen inom gemenskapen för vart och ett av åtminstone två av de berörda företagen överstiger 100 miljoner ecu,

om inte vart och ett av de berörda företagen uppnår mer än två tredjedelar av sin sammanlagda omsättning inom gemenskapen i en och samma medlemsstat.",
